δημοκρατικός ΠΑΛΜΟΣ

Ἀθήνα, Σάββατο 15 Νοεμβρίου 1975
Χρόνος 1ος. Ἀριθ. Φύλ. 2, Τιμή δρχ. 5

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἕνωση Κέντρου Νέες Δυνάμεις φορέας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

ΕΙΝΑΙ ἀλήθεια, πώς ἡ παρουσία τῆς Ἐνώσεως Κέντρου Νέες Δυνάμεις στόν ἰδεολογικό χῶρο τοῦ σήμερα, δέν εἶναι, φαινομενικά τουλάχιστον, ἐκείνη πού θά ἔπρεπε. Αὐτό, ὅμως, δέν σημαίνει καί πώς στερεῖται ἰδεολογίας. Ἀντιθέτως. Ἡ Ἕνωση Κέντρου Νέες Δυνάμεις, εἶναι τό μόνο Κόμμα, τό ὁποῖο «φύσει καί θέσει» μπορεῖ νά ἀγκαλιάσει τό μεγαλύτερο χῶρο τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, πού ξεκινάει ἀπ' τίς παρυφές τῆς δογματικῆς Ἀριστερᾶς καί φθάνει μέχρι τίς παρυφές τῆς συντηρητικῆς Δεξιᾶς. Ἐκτός τούτου, εἶναι τό μόνο Κόμμα, πού ἱστορικά δικαιοῦται καί μπορεῖ νά ζεύξει τήν ἑλληνική δημοκρατική παράδοση μέ τίς σύγχρονες κοινωνικές ἀντιλήψεις. Μ' ἄλλα λόγια, εἶναι τό μόνο Κόμμα πού ἔχει ὅλες τίς δυνατότητες νά τολμήσει, χωρίς νά θιγοῦν οἱ πολιτικές ἐλευθερίες, νά κάνει ὅλες ἐκεῖνες τίς οἰκονομικές μεταρρυθμίσεις, ὥστε νά τεθοῦν ἔτσι τά θεμέλια μιᾶς σύγχρονης Κοινωνίας, πού τά πλαίσιά της προσδιορίζονται ἀπό τό: Κανένας τόσα λίγα ὥστε νά πεινάει, κανένας τόσα πολλά ὥστε νά γίνεται κράτος.

ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ, τώρα, στόν ἀρχηγό τῆς ΕΚΝΔ. Ἐδῶ, εἶναι ἀλήθεια, πώς ὁ ἀρχηγός μας δέν θέλει νά εἶναι ἀρχηγικό τό Κόμμα μας, ὅπως π.χ. ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου θέλει τό ΠΑΣΟΚ ἤ ὁ κ. Καραμανλῆς τή Νέα Δημοκρατία. Ἄλλωστε, τήν ΕΚΝΔ μποροῦμε νά τήν φαντασθοῦμε —ὅ μή γένοιτο, βέβαια— χωρίς τόν κ. Μαῦρο. Μποροῦμε ὅμως νά φαντασθοῦμε τό Πασόκ χωρίς τόν κ. Παπανδρέου; Θἆταν, ὁπωσδήποτε σάν σπίτι χωρίς σκεπή. Ἀλλά καί κάτι ἀκόμα. Τόν κ. Μαῦρο τόν χαρακτηρίζουν τρία βασικά πράγματα: Τό πρᾶον, τό συνετόν καί τό ἤρεμον. Αὐτά τόν τοποθετοῦν σάν πολιτικό ἡγέτη, ὄχι μόνο σέ εὐρωπαϊκά ἐπίπεδα, ἀλλά σέ διεθνῆ. Καί ἀποτελοῦν συγχρόνως, πλεονεκτήματα - προϋποθέσεις γιά τόν μετασχηματισμό τοῦ Κόμματος τῆς ΕΚΝΔ ἀπό ἀρχηγικό πού τό κληρονομήσαμε, σέ Κόμμα Ἀρχῶν.

Ο κ. ΜΑΥΡΟΣ, συνέλαβε πρῶτος τό μήνυμα τῶν καιρῶν. Στίς 7/10, ἀπευθυνόμενος ἐν συντομίᾳ πρός τά στελέχη τοῦ Κεντρικοῦ Ὀργανωτικοῦ Γραφείου πού τόν ἐπεσκέφθησαν μέ τήν εὐκαιρία τῆς πρώτης ἐπετείου τῆς ἱδρύσεως τῆς ΕΚΝΔ καί τῆς ἀναδείξεώς του ἀπ' τήν παμψηφία τῶν μελῶν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὁμάδος τοῦ Κόμματος ὡς Ἀρχηγοῦ, εἶπε: «Ὁ Σοσιαλισμός ἐπέρχεται ὡς φυσικόν φαινόμενον. Ὀφείλομεν νά προσαρμοσθῶμεν. Ὅσοι δέν τό κατορθώσουν, παραμερίζονται φυσιολογικά».

ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ὁ πρῶτος, πού τά λόγια αὐτά σπεύδει νά τά κάνει πράξη. Αὐτό τό ἀντιλαμβάνονται ὅλοι ἐκεῖνοι πού ἐπιθυμοῦν τόν (πολιτικόν) ἀφανισμόν του. Καί, μή ἀντέχοντες στήν ματαιοπονία τους, κρώζουν, φανταζόμενοι ἄλλοτε... διασπάσεις καί... διαλύσεις τοῦ Κόμματος, ἄλλοτε ...πρωθυπουργοποιήσεις τοῦ κ. Μαύρου, ἐλέῳ ἤ μᾶλλον προεδρίᾳ Καραμανλῆ, καί ἄλλοτε ἀνευθυνολογοῦντες περί... ἐθνικῆς μειοδοσίας καί... μνημονίων!

Ὁ Πρόεδρος τῆς ΕΚΝΔ κ. Γεώργιος Μαῦρος μίλησε στό κινηματοθέατρο «Ὀλύμπια» τῆς Θεσ)νίκης, μπροστά σέ πυκνό ἀκροατήριο, διαγράφοντας τούς νέους δρόμους τοῦ Κόμματος.
Ὁ κ. Μαῦρος ἔγινε ἀντικείμενο θερμοτάτων ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τῶν ὀπαδῶν τῆς ΕΚΝΔ, ὁ δέ λόγος του —πού δημοσιεύουμε παρακάτω— θεωρεῖται ὁρόσημο στήν ἐξέλιξη τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας.
Στή συγκέντρωση παρευρέθησαν οἱ Βουλευτές καί οἱ προσωρινές Νομαρχιακές Ἐπιτροπές Β. Ἑλλάδος, ὅπως ἐπίσης, πολλοί Βουλευτές καί στελέχη ἀπό ὅλη τή χώρα.

Ἀγαπητοί φίλοι καί συνεργάτες.

Ἀπό τή σημερινή μας συγκέντρωση λείπει ἕνας κορυφαῖος ἀγωνιστής τῆς Δημοκρατίας, ὁ Νικόλαος Τερζόγλου. Μιά ὁλόκληρη ζωή ἀγώνων γιά τή Δημοκρατία καί γιά τήν ἑνότητα τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων ἦταν ἡ ζωή του. Εἶχε κλονισμένη ὑγεία ἀπό καιρό καί τό ἤξερε, γιατί ἦταν ὁ ἴδιος διακεκριμένος γιατρός. Αὐτό δέν τόν ἐμπόδισε οὔτε μιά στιγμή νά ἀγωνίζεται γιά τά ἰδανικά τῆς Δημοκρατίας. Ἔπεσε στίς ἐπάλξεις τοῦ ἀγῶνος. Ἄς τηρήσωμε ἑνός λεπτοῦ σιγή στή μνήμη του.

—●—

Ἡ πολιτική μας παράταξη δημιουργήθηκε λίγο πρίν ἀπό τίς ἐκλογές. Εἴμαστε σήμερα ἡ Ἀξιωματική Ἀντιπολίτευση στή Βουλή.

Στή σημερινή μας πολιτική μορφή ἔχομε μικρό παρελθόν, ἀλλά μεγάλο μέλλον. Τό Ἔθνος ἀποβλέπει σέ ἐμᾶς. Διαθέτομε, κατά γενική ἀναγνώριση, τά καλύτερα κοινοβουλευτικά στελέχη. Στήν πρώτη μετατυραννική Βουλή ἀσκήσαμε τήν ἀντιπολίτευση μέ ὑψηλό αἴσθημα εὐθύνης. Μπαίνομε σέ λίγο στό δεύτερο μετά τίς ἐκλογές χρόνο καί διερωτᾶται ὁ κόσμος, ὅπως διερωτῶνται τά στελέχη μας καί οἱ ὀπαδοί μας ποιά εἶναι ἡ ἐξέλιξη τοῦ ἰδεολογικοῦ μας προσανατολισμοῦ, πώς θά ὀργανωθῆ τό Κόμμα, πώς θά συνδεθῆ ἡ βάση μέ τήν ἡγεσία, πώς τελικά θά γίνη ἡ κινητοποίηση τῶν ζωντανῶν καί προοδευτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας γιά τή στερέωση πραγματικῆς πολιτικῆς καί κοινωνικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ ἀπάντηση στά ἐρωτήματα αὐτά θά δοθῆ σέ λίγες ἑβδομάδες μέ μιά διακήρυξη, μέ ἕνα μανιφέστο, πού θά περιλαμβάνη καί τίς ἰδεολογικές γραμμές καί τήν ὀργανωτική διάρθρωση τοῦ Κόμματος. Ἡ σχετική ἐργασία εἶναι στό τέλος της. Μέ βάση αὐτή τή διακήρυξη θά ἀναληφθῆ ἐκστρατεία διαφωτίσεως καί ὀργανώσεως σέ πανελλήνια κλίμακα. Σ' αὐτή θά μετάσχετε ὅλοι.

Σήμερα θά περιορισθῶ νά σᾶς δώσω μιά εἰκόνα αὐτῶν πού θά ἀναγγελθοῦν ὕστερα ἀπό λίγες ἑβδομάδες.

Ἀπό ποῦ ξεκινᾶμε

Προερχόμαστε ἀπό τό Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καί εἴμαστε ὑπερήφανοι γιά τή μακρά καί ἔνδοξη ἐθνική καί κοινοβουλευτική ἱστορία του. Θά τήν συνεχίσωμεν.

Ὅ,τι καλό καί μεγάλο ὑπάρχει στόν τόπο αὐτό εἶναι

▶ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 7

ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Τοῦ Γένη Φωσγένη

ΑΥΤΗ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ ἔχουμε γενέθλια. Ναί, τά πρῶτα γενέθλια τῆς Βουλῆς. Τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Τῆς Βουλῆς μας. Κι' ἄν σκεφθῆ κανένας πώς βουλή σημαίνει θέληση, τότε λοιπόν ἔχουμε τά πρῶτα γενέθλια τῆς θέλησης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μετά τή δικτατορία. Ἀκριβέστερα βέβαια, τά πρῶτα γενέθλια τῆς ἐλεύθερης θέλησης τῶν Ἑλλήνων. Γιατί, πράγματι οἱ περσινές ἐκλογές, στίς 17 Νοέμβρη '74, ὑπῆρξαν πραγματικά ἐλεύθερες. Ξένες πρός ὅλες τίς προδικτατορικές πού σέ κάθε μιά κάτι θά παρουσιάζονταν: ἄλλοτε ὁ ἐνωματάρχης θά ψήφιζε γιά ὅλο τό χωριό, ἄλλοτε ὁ παππᾶς θά ὑπόδειχνε τόν κατάλληλο... σωτῆρα, ἄλλοτε ὁ «ἐπιτήδειος» μέσω τοῦ «φίλου» του βουλευτή θά... ἔλυνε ὅλα τά προβλήματα τοῦ χωριοῦ ἤ τῆς συνοικίας, ἄλλοτε ὁ ἀτσίδας βουλευτής θά... ἔκανε καί γεφύρια καί ποτάμια, ἦταν οἱ κύριοι συντελεστές στήν ἀνάδειξη τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ... Τίς περασμένες, ὅμως, ἐκλογές τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. Ὁ ἑλληνικός λαός γιά πρώτη φορά δέν εἶχε ἐξωτερικούς παράγοντες νά τόν φοβίσουν, ἤ ἔστω νά τόν ἐπηρεάσουν. Ἔγινε λόγος βέβαια γιά ψυχολογικό κλίμα ὑπέρ ἑνός κόμματος. Σήμερα, ὅμως, στά πρῶτα ἐλεύθερα γενέθλια, ἄς διώξουμε κάθε σύννεφο, κι ἄς ὀφεθοῦμε ξένοιαστοι νά χαροῦμε τήν ἐπέτειο.

Ἄς δείξουμε μεγαλοθυμία. Μεγάλη καρδιά πού λένε. Κι ἄς σημειώσουμε πώς ποτέ πιά στό ἑξῆς, κανένας ἀπολύτως, μήτε παππᾶς, μήτε δάσκαλος, μήτε χωροφύλακας, μήτε βουλευτής, μήτε ἐπιτήδειος, μήτε «φίλος», μήτε κουμπάρος, μήτε ὁ θησαυρός ὅλου τοῦ κόσμου, δέν πρόκειται νά ἐπηρεάση τόν Ἑλληνικό Λαό καί νά πλαστογραφηθῆ ἔτσι ἡ θέλησή Του. Κι αὐτή ἡ κατάκτηση, αὐτό τό κέρδος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καί τῆς Δημοκρατίας, πρέπει νά τό διαφυλάξουμε καί νά τό διευρύνουμε. Πέφτει κι αὐτό, ὅπως καί τόσα ἄλλα, στίς πλάτες καί τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν, ἀνεξάρτητα ἀπό κομματική τοποθέτηση, καί —πρό πάντων— τῆς Βουλῆς. Καί πρέπει, πρῶτα ἡ Βουλή νά ἔχει τήν συναίσθηση τῆς εὐθύνης στό ἀκέραιο, γιατί Αὐτή εἶναι ἐκείνη στήν ὁποία «ἐπαφίεμεν» τή φρούρηση τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν μας. Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό λοιπόν, Τῆς εὐχόμαστε, σήμερα πού γιορτάζει —καί γιορτάζουμε— τά πρῶτα της ἐλεύθερα γενέθλια:

—Νά τά χιλιάσει καί πάντα Ἄξια!

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Παρασκευή, 7 Νοεμβρίου 1975

● **ΕΤΟΙΜΟΣ** είναι ό νόμος περί Τύπου καί θά κατατεθῆ σύντομα (ίσως τήν έπόμενη έβδομάδα) στή Βουλή.

'Ιδιαίτερο νομοσχέδιο (πού άργότερα θά καταρτισθῆ) θά ρυθμίζη τά περί δημοσιογραφικοῦ έπαγγέλματος.

● **ΤΟ** ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης παρέπεμψε στήν τακτική άνάκριση τίς δέκα συμβάσεις πού είχε συνάψει κατά τήν έπταετία ή τότε διοίκηση τοῦ ΟΤΕ. Τό θέμα έξετάσθηκε σέ πρώτη φάση άπό δύο άντεισαγγελεῖς, οί όποῖοι έκαναν διοικητική έξέταση.

'Οπως είναι γνωστό, οί περισσότερες τῶν συμβάσεων αὐτῶν δέν έγιναν μέ διαγωνισμό άλλά δι' άπ' εὐθείας άναθέσεως.

● **ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ** άστυνομικοί θά καθήσουν στό έδώλιο τοῦ κατηγορουμένου, σέ νέα μεγάλη δίκη γιά βασανισμούς, πού θά γίνη τό πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Δεκεμβρίου στήν 'Αθήνα. Οί κατηγορούμενοι είναι άξιωματικοί, άρχιφύλακες καί άστυφύλακες τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν, μέ έπικεφαλῆς τούς Κ. Καραπαναγιώτη, Ε. Μάλλιο, Γ. Μπάμπαλη, Β. Κραββαρίτη, Χ. Παύλου, Δ. Λουκόπουλο καί Κ. Σμαΐλη οί όποῖοι θά δικασθοῦν προηγούμενα στή Χαλκίδα άπό τήν άλλη Τρίτη καί πιθανώτατα καί τόν Βασ. Λάμπρου.

● **ΠΛΗΡΕΣ** άδιέξοδο ὑφίσταται στίς διαβουλεύσεις —σύμφωνα μέ πληροφορίες καί διαπιστώσεις— μεταξύ 'Εκκλησίας καί ὑπουργείου Δικαιοσύνης στό θέμα τοῦ λεγομένου «αὐτόματου» διαζυγίου.

● **ΟΙ** καθηγητές Μέσης 'Εκπαιδεύσεως είναι άποφασισμένοι νά κατέβουν σέ άπεργία έντός τοῦ Νοεμβρίου άν συνεχισθῆ ή καθυστέρηση τῆς καταθέσεως στή Βουλή τοῦ νομοσχεδίου περί Γενικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

● **ΤΟ ΙΚΑ** φέρεται άποφασισμένο νά έπεκτείνη τό θεσμό τοῦ «οίκογενειακοῦ γιατροῦ». Τοῦτο προκύπτει άπό δηλώσεις πού έκανε ό διοικητής τοῦ 'Ιδρύματος κ. 'Ανδρέας Κυριακόπουλος.

Στίς δηλώσεις του ὑπογραμμίζει ότι άπό τήν έφαρμογή τοῦ θεσμοῦ, έπί 760.000 δικαιούχων περιθάλψεως, άπεδείχθη ότι ό θεσμός σημείωσε έπιτυχία, διότι έμφανίζει σοβαρά πλεονεκτήματα συγκρινόμενος μέ τό θεσμό έξετάσεως τῶν άσθενῶν στά ίατρεῖα στά όποῖα ό άσφαλισμένος προσφεύγει άνωνύμως ὑπό συνθῆκας προσπελάσεως καί άναμονῆς συχνά όχι τίς ένδεδειγμένες.

● **ΜΑΙΝΕΤΑΙ** ή βία καί τό έμφύλιο αίματοκύλισμα στήν Τουρκία. 'Ενας νεκρός φοιτητής —ό δεύτερος μέσα σέ τέσσερις μέρες— καί δεκάδες τραυματίες ήταν τά θύματα τῆς άνησυχητικῆς πιά έξάρσεως τῶν πολιτικῶν παθῶν σέ όλόκληρη τή χώρα.

Οί αίματηρές συγκρούσεις έγιναν στήν 'Ακαδημία Οίκονομικῶν καί 'Εμπορικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τό Πολυτεχνεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως έκλεισε, μέ άπόφαση τῆς συγκλήτου, γιά 12 μέρες, έπειτα άπό τίς προχθεσινές αίματηρές ταραχές, πού προκάλεσαν άριστεροί καί δεξιοί σπουδαστές του.

Μέ τήν «πράσινη πορεία» πού έκαμαν οί Μαροκινοί στή Σαχάρα, έκανε πάλι τήν έμφάνισή του ένα στρατιωτικό σῶμα, πού τελευταῖα μόνο στόν κινηματογράφο τό βλέπαμε. 'Η γνωστή «Λεγεώνα τῶν Ξένων». 'Ετσι, στή φωτογραφία μας βλέπουμε άνδρες τῆς ίσπανικῆς λεγεώνας νά παρακολουθοῦν τίς κινήσεις τῶν άόπλων έθελοντῶν τῆς πορείας τοῦ Χασάν.

Σάββατο, 8 Νοεμβρίου 1975

● **ΤΙ ΕΙΝΑΙ ή ΕΣΑ;** Κατά τόν κ. 'Αβέρωφ, «τό όργανον τῆς διοικήσεως δι' οὗ αὐτή παρακολουθεῖ καί έξασφαλίζει τήν έκτός τῶν Μονάδων τάξιν, άσφάλειαν, πειθαρχίαν καί άψογον συμπεριφοράν τοῦ Στρατεύματος».

Γιατί δέν μπορεῖ νά καταργηθεῖ ή ΕΣΑ; Πάλι κατά τόν κ. 'Αβέρωφ έπειδή «ή άνάγκη συγκροτήσεώς της προῆλθε έκ τῆς ὑφισταμένης καί προοδευτικῶς αὐξανομένης σήμερον τεχνολογικῆς έξελίξεως τοῦ Στρατεύματος, τῶν ποικίλων μεταφορικῶν μέσων καί τῶν ὑφισταμένων δραστηριοτήτων είς τάς ζώνας εὐθύνης τῶν σχηματισμῶν, άνάγκαι, αίτινες δέν δύνανται νά καλυφθῶσιν δι' άλλων όργάνων τοῦ Στρατοῦ».

● **Η «ΟΣΕΑΝΙΚ»** άρχισε σήμερα τό μεσημέρι στόν Κόλπο τῆς Καβάλας τήν πρώτη χωροταξική γεώτρηση στό πετρελαϊκό κοίτασμα Πρίνος, θέτουσα σέ έφαρμογή τό φετινό της πρόγραμμα. Οί έργασίες τῶν τεχνικῶν άρχισαν άπό τό πρωί καί τό πλωτό γεωτρύπανο «Βοτέγκο» έφυγε άπό τήν Καβάλα τίς μεσημβρινές ὧρες καί λίγο άργότερα έφθασε στόν χῶρο τῆς γεωτρήσεως.

● **ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ** έβδομάδα θά κατατεθεῖ στή Βουλή τό νομοσχέδιο γιά τήν «άναμόρφωση» τοῦ ΕΙΡΤ, πού έτοιμάζει ή Κυβέρνηση. Κατά τίς πληροφορίες μας τό νομοσχέδιο προβλέπει τή μετατροπή τοῦ ΕΙΡΤ σέ δημόσια έπιχείρηση μέ τή μορφή άνωνύμου έταιρίας, κατά τά πρότυπα τῆς ΔΕΗ, ΔΕΠ, ΟΤΕ, κλπ. Τό νομοσχέδιο θά καθορίζει τό γενικό νομικό καθεστώς τοῦ 'Ιδρύματος. Θά άκολουθήσει έκδοση διαταγμάτων γιά τόν κανονισμό τοῦ 'Ιδρύματος.

● **ΝΑ ΔΙΑΛΥΘΟΥΝ** οί συμβάσεις τῆς δικτατορίας γιά τό Μόρνο καί τά πέντε μεγαλύτερα έγγειοβελτιωτικά έργα, τά καλούμενα «αὐτοχρηματοδοτούμενα» (πεδιάδες 'Αχελώου, 'Αλφειοῦ 'Ιωαννίνων καί 'Αρδα καί τά άρδευτικά τῶν Σερρῶν). Τοῦτο ζητεῖται άπό τήν ένωση τῶν διπλωματούχων μηχανικῶν κατασκευαστῶν δημ. έργων ΠΕΔΜΕΔΕ μέ έγγραφο, πρός τόν ὑπουργό Δημοσίων 'Εργων.

● **Ο ΟΥ'ΙΛΛΙΑΜ ΚΟΛΜΠΥ** κατέθεσε ότι πράκτορες τῆς CIA συνεργάζονται, όρισμένες φορές, μέ τίς μεγάλες άμερικανικές είδησεογραφικές όργανώσεις άπό τό έξωτερικό, σάν άνταποκριταί τους! 'Αρνήθηκε όμως νά άποκαλύψη άλλες λεπτομέρειες ή νά άναφέρη όποιοδήποτε συγκεκριμένο παράδειγμα, κατά τήν κατάθεσή του στήν έπιτροπή 'Αντικατασκοπείας τῆς άμερικανικῆς Βουλῆς.

Κυριακή, 9 Νοεμβρίου 1975

● **ΑΠΗΛΛΑΓΗ** τῶν καθηκόντων του ό διευθυντής τηλεοράσεως τοῦ Ε.Ι.Ρ.Τ. γιατί δέν έπέβλεψε καλῶς τήν έπίμαχη έορταστική έκπομπή τῆς 28ης 'Οκτωβρίου.

Αὐτό άποφάσισε τό Δ.Σ. τοῦ ΕΙΡΤ σέ μακρά συνεδρίασή του, άφοῦ έλαβε ὑπ' όψη τήν είσήγηση τοῦ γεν. διευθυντοῦ κ. Α. Βλάχου.

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

Δημοψήφισμα γιά τό αὐτόματο διαζύγιο ζήτησαν 1.500 περίπου φανατικοί ὑποστηρικτές τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου κατά τά «'Ελληνοχριστιανικά ίδεώδη» πού συγκεντρώθηκαν στόν κινηματογράφο «Παλλάς» τῆς όδοῦ Βουκουρεστίου ὕστερα άπό πρόσκληση τῆς 'Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Συλλόγων Γονέων Μαθητῶν 'Ελλάδος. Πύρινο λόγο έξεφώνησε ό κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, καθηγητής κ. Κ. Μουρατίδης καί οί συγκεντρωμένοι, παρά τήν βροχή, πραγματοποίησαν πορεία μέχρι τόν 'Αγνωστο Στρατιώτη, όπου ό πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας κ. Εὐσταθόπουλος κατέθεσε στεφάνι. 'Ηταν μιά έκδήλωση δυναμική στήν όποία κυριάρχησαν τά συνθήματα: «Κάτω τά χέρια άπό τήν οίκογένεια», «Κύριε Στεφανάκη μήν άγωνίζεσθε γιά έλαχίστους μοιχούς» κ.ά.

● **ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ** είναι ή Σοβιετική 'Ενωση άπό τήν έξέλιξη τῶν σχέσεών της μέ τήν 'Ελλάδα καθώς καί άπό τήν άποτελεσματική προώθηση τῶν διμερῶν θεμάτων.

● **«ΠΟΛΙΤΙΚΗ** θωπειῶν» πρός τήν Τουρκία ὑποστηρίζει ή Βρεταννία «γιά νά μή σκληρύνη ή 'Αγκυρα τήν θέση της».

Μέ τή δήλωση αὐτή, προσδιώρισε τήν άγγλική πολιτική ό Βρεταννός ὑφυπουργός 'Εξωτερικῶν Χαττέρσλυ, ό όποῖος προσέθεσε ότι «ή βρεταννική κυβέρνηση δέν θά ὑποστήριζε τήν έγκριση αὐστηροῦ ψηφίσματος άπό τήν Γενική Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ, είς βάρος τῆς Τουρκίας».

● **ΒΡΟΧΗ** χειροβομβίδες έρρίφθησαν χθές τό πρωί έναντίον πέντε άστυνομικῶν τμημάτων τῆς Λισσαβῶνος. Τίς χειροβομβίδες έρριξαν άγνωστοι —προφανῶς άριστεροί— άπό αὐτοκίνητα πού μέ μεγάλη ταχύτητα πέρασαν έξω άπό τά τμήματα.

Δευτέρα, 10 Νοεμβρίου 1975

● **«ΜΟΝΟ** ὕστερα άπό έθνική καταστροφή, θά ήταν ίσως πιθανή, ή έπάνοδος τοῦ βασιλέως καί μιά τέτοια έξέλιξη, δέν θά ήταν δυνατόν νά εὔχεται κανένας έχέφρων 'Ελλην», δήλωσε ό ὑπουργός Προεδρίας κ. Γεώργιος Ράλλης, τονίζοντας παράλληλα ότι καί αὐτός είπε ΝΑΙ στό δημοψήφισμα καί άκόμη ότι:

Οί βασιλόφρονες, στούς όποίους συμπεριλαμβάνεται καί ό ίδιος, δέν πρέπει νά παρασύρωνται άπό τήν ὑποκρισία τῶν χουντικῶν, πού ὑπόσχονται θρασύτατα «τήν έπαναφορά έκείνου, τόν όποῖο οί ίδιοι έδίωξαν».

● **Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ** Μακάριος σέ χθεσινή συγκέντρωση στό Λονδῖνο τόνισε ότι ό κυπριακός λαός είναι άποφασισμένος νά μή ὑποκύψη σέ πιέσεις καί έκβιασμούς. Θά συνεχίση τόν άγῶνα του όσοδήποτε καί άν θά είναι ή διάρκειά του καί όσεσδήποτε θυσίες καί άν άπαιτηθοῦν.

● **ΔΕΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ** τήν 'Εθνική Συλλογική Σύμβαση 'Εργασίας, ή Γ.Σ.Ε.Ε.

Τοῦτο διευκρίνισε ό γεν. γραμματέας τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καί πρόεδρος τοῦ 'Εργατικοῦ Κέντρου 'Αθηνῶν κ. Χρ. Καρακίτσος, ό όποῖος προσέθεσε, ότι τό θέμα τῆς αὐξήσεως τῶν άποδοχῶν τῶν έργαζομένων είναι εὔλογο ν' άπασχολῆ τήν Γ.Σ.Ε.Ε. μετά μάλιστα τίς τελευταῖες αὐξήσεις τῶν είδῶν πρώτης άνάγκης, όμως ή Γ.Σ.Ε.Ε., γιά νά άντιμετωπίση συγκεκριμένως τό θέμα αὐτό, πρέπει νά τό μελετήση καί νά λάβη σχετικές άποφάσεις ή όλομέλεια τῆς διοικήσεώς της.

● **Ο ΠΙΛΟΤΟΣ** μονοκινητηρίου άεροπλάνου έρριξε ένα νεαρό άεροπειρατή έξω άπό τό άεροπλάνο, μέ άποτέλεσμα νά βρῆ τόν θάνατο.

'Ο 25χρονος Ρίτσαρντ Λίμπγουντ δήλωσε μετά τήν προσγείωσή του ότι ό 19χρονος Τζάκ Τζόνσον τόν άπείλησε, μέ τό περίστροφό του, νά άλλάξη κατεύθυνση. 'Από τήν μάχη πού έπακολούθησε ό πιλότος ὑπέστη μώλωπες.

Τρίτη, 11 Νοεμβρίου 1975

● **ΤΡΕΙΣ** Τοῦρκοι πιστολέρος, πού μιλοῦν έλληνικά καί πού διαλέχθηκαν είδικά, μεταβαίνουν τήν άλλη έβδομάδα στήν 'Αθήνα, γιά ν' άναλάβουν τήν προσωπική άσφάλεια τοῦ Τούρκου πρεσβευτοῦ —μετά τίς δολοφονίες στήν Βιέννη καί στό Παρίσι.

Τήν πληροφορία έγραφε ή «Χουριέτ» ή όποία προσθέτει ότι ένας ένωματάρχης καί δύο χωροφύλακες θά σταλοῦν —έκτός τῆς 'Αθήνας— καί στίς πρεσβεῖες στό Παρίσι, Λονδῖνο, Λισσαβῶνα Ρώμη Οὐάσιγκτων, Βιέννη καί Τέλ 'Αβίβ.

● **«ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ** τοῦ 1978 ή 'Ελλάδα θά έχη τό πρῶτο βαρέλι άπό τό δικό της πετρέλαιο».

Τήν δήλωση αὐτή έκανε ό κ. Φράνσις Μπράουν, άντιπρόεδρος τῆς «Όσεάνικ», σέ συνέντευξη Τύπου καί πρόσθεσε ότι οί δύο γεωτρήσεις πού χαρακτηρίζονται τώρα σάν χωροταξικές, έχουν σκοπό τόν άκριβῆ ὑπολογισμό τῶν έντοπισθέντων κοιτασμάτων.

● **ΑΠΕΧΩΡΗΣΑΝ** οί σύμβουλοι τῆς μειοψηφίας άπό τήν χθεσινοβραδυνή συνεδρίαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου 'Αθηναίων σέ ένδειξη διαμαρτυρίας γιατί σύμβουλος τῆς πλειοψηφίας χαρακτήρισε τήν σημερινή πολιτική κατάσταση ώς «προχουντική» καί κατεφέρθη έναντίον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Τό έπεισόδιο συνέβη κατά τήν διάρκεια συζητήσεως έπί τῆς προτάσεως τοῦ συμβούλου κ. 'Αναγνωστόπουλου «νά δοθοῦν 50.000 δρχ. γιά οίκονομική ένίσχυση στό Παγκόσμιο Συνέδριο γιά τόν χιλιανό λαό, πού πραγματοποιεῖται στήν 'Αθήνα, καί νά έκδηλωθῆ ή συμπαράσταση τοῦ Δήμου 'Αθηναίων».

● **ΚΥΜΑ** άπαγωγῶν ξέσπασε πάλι χθές στήν Βηρυτό καί οί έντρομοι κάτοικοί της έξαφανίστηκαν άπό τό κέντρο τῆς πόλεως γιά τό ένδεχόμενο έπαναλήψεως τῶν μαχῶν ὕστερα άπό τήν άνέγερση νέων όδοφραγμάτων.

Τετάρτη, 12 Νοεμβρίου 1975

● «Εμφύλιος πόλεμος» μεταξύ ΕΙΡΤ καί ΥΕΝΕΔ τήν περασμένη Κυριακή στό Πεδίο Βολῆς Κρήτης.

'Ο πόλεμος ξέσπασε όταν μέ έντολή τοῦ 'Αρχηγείου Στρατοῦ άπαγορεύθηκε στό κινηματογραφικό συνεργεῖο τοῦ ΕΙΡΤ νά είσέλθη στό Πεδίο καί λίγες ὧρες άργότερα άνθρωποι τῆς ΥΕΝΕΔ έπαιρναν διά τῆς βίας άπό ὑπάλληλο τοῦ ΕΙΡΤ, τό φίλμ μέ τό ρεπορτάζ τῆς έπισκέψεως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Τσάτσου.

● **ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ** 'Ελληνος ταγματάρχη καί 'Ελληνοκυπρίου ὑπολοχαγοῦ γιά τόν φόνο 'Ελληνοκυπρίου, ζήτησαν συγγενεῖς τοῦ τελευταίου κατά τήν πρώτη δίκη άτόμων πού πῆραν μέρος στό πραξικόπημα τῆς 15ης 'Ιουλίου 1974, ή όποία άρχισε στή Λάρνακα. Τό δικαστήριο άνέβαλε τή δίκη γιά νά ζητήση τήν προσαγωγή τοῦ 'Ελληνος ταγματάρχη πού βρίσκεται τώρα στήν 'Ελλάδα.

● **ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ** άγῶνα θά κατέβουν οί δάσκαλοι όκτώ περιφερειῶν τοῦ διαμερίσματος Πειραιῶς, έάν δέν τακτοποιηθῆ σύμφωνα μέ τίς προτάσεις τοῦ κλάδου τό ὑπό ψήφιση νομοσχέδιο «περί Γενικῆς 'Εκπαιδεύσεως».

● **ΕΞΗ ΧΟΥΝΤΙΚΟΙ** κατάδικοι πού έκρατοῦντο στίς φυλακές Κερκύρας μεταφέρθηκαν στίς σύγχρονες φυλακές τοῦ Βόλου τῶν όποίων ή λειτουργία άρχισε τήν 1ην Νοεμβρίου.

Οί μεταφερθέντες, πού έγκαινίασαν τίς νέες φυλακές, είναι οί Κ. Παπαδόπουλος, Μιχ. Μπαλόπουλος, Εὐάγγ. Τσάκας, Παρασκευᾶς Μπόλαρης, Ι. 'Αντωνόπουλος καί Νικ. Ρετζέπης.

Πέμπτη, 13 Νοεμβρίου 1975

● **ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ** στήν Βουλή τό νομοσχέδιο, πού θά καθορίζει τήν καινούρια μορφή καί λειτουργία τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος Ραδιοφωνίας καί Τηλεοράσεως.

'Η κατάθεση καί ή ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου έπισπεύδονται άπό τήν Κυβέρνηση, έξ αίτίας τοῦ θορύβου πού προκλήθηκε, άπό τήν πλευρά τῆς άκρας Δεξιᾶς, μετά τήν προβολή άπό τό δίκτυο τηλεοράσεως τῶν γνωστῶν έορταστικῶν προγραμμάτων γιά τήν 28η 'Οκτωβρίου, καί άφοῦ άποδόθηκε σάν ὑπεύθυνος — παρά τή γνωσθεῖσα άπολογία του, όπου ὑποστηρίζει τό άντίθετο — ό διευθυντής Τηλεοράσεως κ. Σπ. Παγιατάκης.

● **ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ** έπίσκεψη — τήν πρώτη ὕστερα άπό τριάντα χρόνια — πραγματοποιεῖ στήν 'Ελλάδα άντιπροσωπεία τῆς Παγκόσμιας Συνδικαλιστικῆς 'Ομοσπονδίας μέ στόχο τήν άνάπτυξη σχέσεων μέ τό έλληνικό συνδικαλιστικό κίνημα.

● **ΑΝΑΧΩΡΕΙ** αὔριο γιά Βόρειο 'Ελλάδα ό πρωθυπουργός κ. Καραμανλῆς σέ έπίσκεψη «ένεργοποιήσεως» τοῦ όρυκτοῦ μας πλούτου. 'Ο κ. πρωθυπουργός θά έπισκεφθῆ τίς έγκαταστάσεις τῆς ΟΣΕΑΝΙΚ στήν Καβάλα καί στή συνέχεια όρισμένα σημεῖα τῆς λεκάνης τῶν Σερρῶν, στά όποῖα γίνονται έρευνες γιά έπισήμανση κοιτασμάτων οὐρανίου. Τό Σάββατο θά έπισκεφθῆ τήν 'Αξιούπολη όπου πραγματοποιοῦνται έρευνες γιά χρυσό.

«ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ»
ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΟΥ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΑΛΜΟΣ»
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Χρόνος 1ος — 'Αριθ. Φύλλου 2 — Τιμή Δρχ. 5
Σάββατο, 15 Νοεμβρίου 1975

ΕΚΔΟΣΗ—ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ Ε.Π.Ε.
Διευθυντής Συντάξεως: ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΛΙΑΓΚΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Σαχτούρη 10, 'Αθήνα
Τηλέφωνο: 3242.793

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΑΝΔ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
'Ηλία Ζερβοῦ 93 — ΑΘΗΝΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

'Ετήσια έσωτερικοῦ	Δρχ. 250
'Εξάμηνη »	» 130
Δημοσίων 'Οργανισμῶν, Τραπεζῶν, 'Ανωνύμων 'Εταιριῶν: 'Ετήσια	» 1000
'Εξωτ. (άεροπ. άποστολή) δολ. ΗΠΑ	30

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ἀναχρονιστική ἡ νομοθεσία γιά τούς Δήμους

Τοῦ ΙΩΑΝ. ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗ,

Δημάρχου Λειβαδιᾶς

Η ΤΟΠΙΚΗ Αὐτοδιοίκηση δέν εἶναι σύστημα διοικητικό, ἀλλά συνάρτηση τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν καί τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων ἑνός λαοῦ καί ἀποτελεῖ τήν θεμελιώδη βάση τῆς Δημοκρατίας, ἀφοῦ ἐκφράζεται μέ τήν λαϊκή κυριαρχία.
Οἱ Δῆμοι καί οἱ Κοινότητες ἀποτελοῦν τά πρωτογενῆ κύτταρα τῆς Δημοκρατίας καί συμβάλλουν κατά τρόπον ἀποφασιστικό στήν προαγωγή τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων.
Ἀπό τήν ἐπικράτηση τοῦ θεσμοῦ καί τήν ὁμαλή λειτουργία ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ μας καί πρό παντός τῆς ὑπαίθρου.

Τρία εἶναι τά βασικά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν.
Τό πρῶτο, εἶναι τό τῆς διοικητικῆς αὐτοτελείας.

Τό δεύτερο, εἶναι τό οἰκονομικό, δηλαδή τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας καί, τό τρίτο, τό πρόβλημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ

Ἡ Διοικητική αὐτοτέλεια τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἕνα ἀπό τά σοβαρώτερα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ὁ θεσμός.

Τό δικτατορικό καθεστώς τῆς ἑπταετίας κατέλυσε κάθε φιλελεύθερο δημοκρατικό θεσμό καί ἐπανέφερε στή δημόσια ζωή τό μεσαιωνικό δεσποτισμό. Ἔτσι, ἡ δικτατορία κατέλυσε καί τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση καί διέλυσε τούς Ὀργανισμούς της, μέ τούς διορισμένους δημάρχους καί κοινοτάρχες, πού ὑπῆρξαν ὑπηρέτες της, μέ τό φευδοσύνταγμα τοῦ 1968 καί μέ τόν ἀνεπίτρεπτα ἰσχύοντα ἀκόμα χουντικό Κώδικα «Δήμων καί Κοινοτήτων» 222)73.

Ἡ σημερινή Κυβέρνηση, ἔπειτα ἀπό ἕνα χρόνο διακυβερνήσεως τῆς χώρας, μόλις τώρα ἐπαναφέρει μέ τροποποιήσεις τόν μέχρι τῆς δικτατορίας ἰσχύσαντα Δημοτικό καί Κοινοτικό Κώδικα τοῦ Ν.Δ)τος 2888 τοῦ 1954.

Ὁ Κώδικας αὐτός ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι δέν ἀνταποκρίνεται στό ἰδεῶδες μιᾶς πραγματικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὅπως διαμορφώθηκε ἀπό μακραίωνη ἑλληνική παράδοση. Ἀντίθετα μέ τό συγκεντρωτικό πνεῦμα πού διέπει τίς διατάξεις τοῦ νόμου αὐτοῦ παρεμποδίζεται ἡ ἀνάπτυξη ἑνός θεσμοῦ πού ἔχει ἀναπόσπαστα συνδεθῆ μέ τή ζωή καί τήν ἐλευθερία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ κυβέρνηση ἔπρεπε ἀντί νά θέση σέ ἐφαρμογή τροποποιημένο τόν νόμο αὐτό ἔπρεπε μέχρι σήμερα ριζικά νά εἶχε ἀναπροσαρμόση τίς διατάξεις τοῦ Κώδικα ὥστε νά μή περιορίζεται ἤ ἀφαιρεῖται τό δικαίωμα τῶν αἱρετῶν ἀρχόντων ν' ἀποφασίζουν γιά θέματα πού ἀνάγονται στίς τοπικές ὑποθέσεις, οὔτε νά ἐμποδίζεται ἡ πρωτοβουλία γιά ἐλεύθερη δράση τους. Οἱ τιμωρίες καί οἱ ἀπολύσεις τῶν Δημάρχων, μέ ἀποτέλεσμα τήν κατάργηση τοῦ αἱρετοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐκπροσώπων τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων, συνθέτουν τό πρόβλημα τῆς διοικητικῆς αὐτοτελείας τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων καί ἔτσι ὁδηγούμεθα στήν ἐξουθένωση τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καί εἰς τό μαρασμό τῆς Τοπικῆς ζωῆς καί δραστηριότητας.

Θά ἀναφερθῶ σέ δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις οὐσιαστικοῦ ἐλέγχου, πού στήν πραγματικότητα ἀποτελοῦν τροχοπέδη γιά τήν ἐνάσκηση τῶν καθηκόντων πού ἀνέλαβαν οἱ αἱρετοί ἄρχοντες μέ τήν ἐντολή τοῦ λαοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΡΩΤΗ: Ὁ ἔλεγχος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπό τόν Νομάρχη. Ὁ ἔλεγχος αὐτός καθιερώθηκε γιά πρώτη φορά ἀπό τόν Α.Ν. 610)1937 τῆς δικτατορίας Μεταξᾶ, περιελήφθη εἰς τό ἄρθρο 159 τοῦ Κώδικα καί διατηρεῖται. Μέ τήν διάταξη αὐτή μπορεῖ ὁ Νομάρχης, α) νά διαγράφη ἔσοδα καί ἔξοδα καί, β) μπορεῖ ὁ Νομάρχης νά ἐπιβάλη καί φόρους.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: Ἄλλη χαρακτηριστική παρέμβαση τῆς Διοικήσεως, εἶναι αὐτή πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 178 τοῦ Κώδικα. Μέ τήν διάταξη αὐτή μπορεῖ ὁ Νομάρχης νά ἐξαναγκάζη τήν πληρωμή δαπάνης γιά τήν ἐξόφληση χρηματικῆς ὀφειλῆς εἰς τρίτους τοῦ Δήμου ἤ τῆς Κοινότητος.

Οἱ δύο αὐτές περιπτώσεις δέν εἶναι οὐσιαστικός ἔλεγχος τῆς διοικήσεως, πού διατηρεῖται ἀπό τόν Κώδικα, ἀλλά ἀπόλυτη ὑποκατάσταση στίς ἁρμοδιότητες τοῦ Δημοτικοῦ καί Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἀπό τόν Νομάρχη.

Ἔχουμε διακηρύξει καί κατά τό παρελθόν, ὅτι ἐπί τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος θά πρέπει νά τεθῆ μιά βασική ἀρχή. Ἡ διοικητική ἐποπτεία θά πρέπει νά περιορισθῆ μόνο εἰς τήν ἄσκηση τοῦ ἐλέγχου νομιμότητος τῶν πράξεων τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Θά πρέπει νά καταργηθῆ κάθε οὐσιαστικός καί προληπτικός ἔλεγχος ὥστε ἡ ἀσκουμένη διοικητική ἐποπτεία νά μή μπορῆ νά θίξη τήν ἔννοια καί τήν ὑπόσταση τῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἐπίσης θά πρέπει νά θεσπισθῆ τό ἄμεσο ἐκτελεστικό τῶν ἀποφάσεων.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ

Ἡ οἰκονομική κατάσταση τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς χώρας εἶναι τέτοια πού εἶναι ἀδύνατη ἡ ἐκπλήρωση τοῦ κοινωνικοῦ καί ἐκπολιτιστικοῦ προορισμοῦ τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων. Τοῦτο ὀφείλεται στούς παρακάτω λόγους:

1.– Στόν δυσβάστακτο δανεισμό καί τήν διασπάθιση, χωρίς προγραμματισμό, τοῦ Δημοτικοῦ χρήματος κατά τήν περίοδο τῆς δικτατορίας.

2.– Στίς ἀλλεπάλληλες καταργήσεις μειώσεις καί ἀφαιρέσεις ἀπό τό Κράτος σοβαρῶν πηγῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων.

3.– Στήν ἐπιβολή ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν καί ἄλλων διοικητικῶν ὑποχρεώσεων καί βαρῶν γιά σκοπούς ξένους πρός τούς δημοτικούς καί κοινοτικούς.

4.– Στίς καταργήσεις πολλῶν φορολογικῶν καί λοιπῶν ἀτελειῶν. Παρά τήν παρατηρούμενη αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἀπό χρόνο σέ χρόνο, ἀντί νά ἔχουμε αὔξηση εἰς τά ἔσοδα τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων, σέ σύγκριση μέ τήν αὔξηση τῶν ἐσόδων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔχουμε μείωση τῶν ἐσόδων καί ἡ ὁποία μείωση γίνεται περισσότερο αἰσθητή, ἀπό τήν παρατηρουμένη ἄνοδο τοῦ τιμαρίθμου, πού ἔχει σάν συνέπεια τήν αὔξηση τῶν μισθῶν καί ἡμερομισθίων, τῶν ὑλικῶν καί τήν αὔξηση ὅλο καί περισσότερο τῶν ὀγκουμένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Ἔτσι οἱ οἰκονομικές διαχειρήσεις τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων, γιά τούς παραπάνω λόγους, ἀφήνουν τεράστια ἐλλείμματα πού δέν μποροῦν μέ κανένα τρόπο ἀπό τά ἔσοδα νά καλυφθοῦν καί πού ἀντιμετωπίζονται μέ τρόπο πρόχειρο ἀπό τίς γενόμενες ἀπό τό Κράτος μισθῶν, ἡμερομισθίων καί κάθε ὀφειλῆς.

Γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ ἀδιεξόδου παρουσιάζεται ἐπιτακτική ἡ ἀνάγκη νά ληφθοῦν ἄμεσα μέτρα:

1.– Ἀναστολή γιά μιά πενταετία τῶν ὀφειλομένων ἀπό τούς Ὀργανισμούς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ληξιπροθέσμων ἤ μή δόσεων, ἀπό δάνεια ἀνεξάρτητα πηγῆς, καί μετά τήν λήξη τῆς πενταετίας νά παραταθῆ ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως γιά 30 χρόνια.

2.– Νά αὐξηθῆ τό κεφάλαιο τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Ν.Δ. 4260)62 καί τοῦ Α.Ν. 703)70 ἀπό δραχμές 690 ἑκατομμύρια σέ δύο δισεκατομμύρια γιά τό τρέχον ἔτος καί σέ συνέχεια σέ ἴσο πρός τό 50% τῆς ἀποδόσεως τῆς φορολογίας καπνοῦ σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 27 τοῦ Α.Ν. 1910)1951 πού ἰσχύει ἀκόμα.

3.– Νά δοθῆ ἄμεση ἐνίσχυση, ἀπό τίς Δημόσιες ἐπενδύσεις καί κατά τήν διάθεση τῶν πιστώσεων αὐτῶν οἱ Ὀργανισμοί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως νά ἔχουν ἀποφασιστική γνώμη, ἀφ' οὗ εἶναι οἱ κύριοι φορεῖς τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἔργων αὐτῶν.

Ο ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

Ἀπό πολλά χρόνια οἱ Δῆμοι καί οἱ Κοινότητες ἔχουν ἀποστερηθῆ καί ἀπογυμνωθῆ τῶν ἁρμοδιοτήτων πού ἀνάγονται στίς τοπικές ὑποθέσεις, διότι ὑπάρχει σφετερισμός τῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτῶν ἀπό τό Κράτος καί τούς ποικιλώνυμους ὀργανισμούς. Νόμοι, διατάγματα, ἀποφάσεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί Ὑπουργῶν ἔχουν ἀφαιρέσει τό μέγιστο μέρος ἀπό αὐτές τίς ἁρμοδιότητες. Θά πρέπει τό Κράτος νά ἀποκαταστήση τίς ἁρμοδιότητες πού ἀνήκουν εἰς τούς Δήμους καί τίς Κοινότητες. Θά πρέπει νά καταργήση ἤ νά ἐντάξη στούς Δήμους τά πολλαπλά νομικά πρόσωπα πού σφετερίζονται τίς ἁρμοδιότητες τῶν Δήμων. Θά πρέπει ἐπίσης νά θεσπισθῆ ὑποχρεωτική ἡ συμμετοχή τῶν ἐκπροσώπων τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων εἰς τά κεντρικά καί περιφερειακά συμβούλια τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν ἤ ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας ΕΟΤ, ΔΕΗ, Ταμείου Παρακαταθηκῶν καί Δανείων, ἐξωσχολικός ἀθλητισμός, Νεοσκομεῖα, εὐαγῆ Ἱδρύματα κ.λ.π.

Οἱ Δῆμοι καί οἱ Κοινότητες θά πρέπει νά ἐκπροσωποῦνται εἰς τά Διοικητικά Συμβούλια τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων ἀφοῦ οἱ Ὀργανισμοί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι οἱ κύριοι φορεῖς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀπό τίς πιστώσεις αὐτές.

Εἶναι ἐπιβεβλημένο σήμερα ἀπό λόγους ἐθνικῆς ἀνάγκης νά δοθοῦν λύσεις εἰς τά προαναφερθέντα προβλήματα ἀπό τό Κράτος.

Ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καθηγητής κ. Μιχ. Στασινόπουλος κατά τρόπο προφητικό εἶχε εἰπεῖ ὅτι «Ἡ Τοπική Αὐτοδιοίκηση κινδυνεύει νά κατατρώγεται βαθμηδόν ἀπό τάς ἑκάστοτε κρατούσας διαθέσεις τοῦ νο-

▶ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 6

Ἡ Μαύρη Βίβλος τῶν Ἀθηναϊκῶν Δήμων

Τῆς ΒΙΡΓΙΝΙΑΣ ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ, Βουλευτοῦ τῆς ΕΚΝΔ

ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΩΤΕΡΟ παράδειγμα τοῦ παραλογισμοῦ τῆς σημερινῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας, εἶναι τά ἀποτελέσματα τῶν κρατικῶν πράξεων καί τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας στούς Ἀθηναϊκούς Δήμους.
Κανένας πιά δέν ἀμφιβάλλει, ὅτι ὁ παραλογισμός αὐτός ἔχει φτάσει τά ὅρια τῆς ἐγκληματικότητας. Οἱ ὑπεύθυνοι —κρατικοί λειτουργοί καί ἰδιῶτες— συντείνουν καί αὐτοί στή διαμόρφωση συνθηκῶν, πού ὁδηγοῦν στόν ἀργό θάνατο τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν.
Ὁ «Ἀθηναῖος» ἀργοπεθαίνει. Καθημερινά κινδυνεύει ἀπό ἀρρώστιες μολυσματικές —ἠπατίτιδα, τύφο... Κινδυνεύει ἀπό δυστυχήματα —ἀπό πνιγμό σέ πλημμύρα, ἀπό ἀσφυξία, ἀπό ἀναθυμιάσεις βιομηχανιῶν, ἀπό σοβαρούς τραυματισμούς, ἀπό ἐκρήξεις σέ λατομεῖα ἤ ἐργοστάσια πυρομαχικῶν. Δέν θά ἀναφέρω τή γενικώτερη μόλυνση τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀέρα, πού κατάφερε νά διαβρώσει ἀκόμα καί τά μάρμαρα τῆς Ἀκροπόλεως. Μετρήθηκε ποτέ ἡ νοσηρότητα σέ σύγκριση μέ ἄλλες πόλεις;

Ἀναφέρομαι εἰδικώτερα στούς κινδύνους, ἀπό τήν ἔλλειψη ἀποχέτευσης. Τήν ἀσυδοσία τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας — βιομηχάνων καί ἰδιοκτητῶν βυτιοφόρων, πού γιά νά μειώσουν τά ἔξοδά τους καί νά αὐξήσουν τά κέρδη τους ἀδειάζουν τά ἀπόβλητα στόν Κηφισό καί Ἰλισό ἤ ἄλλα μικρότερα ρέματα τῆς κατοικημένης περιοχῆς. Σωλῆνες ὑδρεύσεως περνοῦν μέσα ἀπό ἐδάφη πορωμένα ἀπό ἀπόβλητα.

Ἀναφέρομαι σέ δεκάδες βιομηχανίες σέ κατοικημένες περιοχές πού χρησιμοποιοῦν ἐπικίνδυνα χημικά. Οἱ ἀναθυμιάσεις προκαλοῦν καθημερινά λιποθυμίες στούς περιοίκους. Ὑπάρχουν νόμοι. Γιατί δέν ἐπιβάλλονται;

Ἀναφέρομαι σέ δεκάδες ἐργοστάσια καί λατομεῖα, πού εἴτε παράγουν, εἴτε μεταχειρίζονται ἐκρηκτικά. Θύματα ὑπάρχουν κατά καιρούς πολλά μεταξύ τῶν περιοίκων. Συνηθέστερα μικρά παιδιά.

Ἀναφέρομαι στόν κίνδυνο, πού δημιουργεῖται ἀπό πλημμύρες. Τό Μοσχάτο ἔχει στό παρελθόν πληρώσει τήν ἀδιαφορία τοῦ Κράτους καί τίς ἐπιπόλαιες ἄν ὄχι ἐγκληματικές ὑπηρεσιακές ἀποφάσεις. Τά ποτάμια πλημμυρίζουν. Τώρα χάρι στήν ὑπερύψωση τοῦ Φαληρικοῦ δρόμου, τά νερά συγκρατοῦνται καί ὁ κίνδυνος αὐξάνει. Πλημμύρες, ὅμως εἶναι συνηθισμένες καί ἄλλοῦ, ἀπό πνιγμούς σέ ὄμβρια καί σέ ἀνθρώπινα λύμματα.

Ἀλλά δέν εἶναι μόνο αὐτά πού δημιουργεῖ ἡ ἀσυδοσία καί ἡ ἀδιαφορία. Χωρίς καθοδήγηση, χωρίς μέριμνα, ὁ νέος κάτοικος τῆς Ἀθήνας. Πάνω ἀπό 75% εἶναι γραμμένοι στήν ἐπαρχία. Ἔρχεται γιά νά βρεῖ δουλειά. Νά ζήσει καλύτερα. Νά σπουδάσει τά παιδιά του. Γρήγορα ἀνακαλύπτει, ὅτι οὔτε ζῆ καλύτερα, οὔτε προσφέρεται καλύτερη παιδεία γιά τά παιδιά του.

Καί ἄν ἀποκτήσει σπίτι θά εἶναι συνήθως ἐπαράνομο. Δύο δωματιάκια χωρίς φῶς, χωρίς νερό, χωρίς ἀποχέτευση, χωρίς δρόμο. Χωριά χωρίς φῶς ἴσως δέν ὑπάρχουν πιά στήν Ἑλλάδα. Συνοικίες ὅμως τῶν Ἀθηνῶν ὑπάρχουν χωρίς φῶς.

Τά σχολεῖα γιά τά παιδιά, συνήθως πιό κατάλληλα γιά ἀποθῆκες, εἶναι τά περισσότερα μισθωμένα. Πολλά δέν λειτουργοῦν ἀπό ἔλλειψη καθηγητῶν. Δέν εἶναι γνωστή ὅλη ἡ ἀλήθεια, γιά τό ἔγκλημα πού γίνεται σέ βάρος τοῦ λαοῦ μας. Δέν εἶναι μόνο τό στοίβαγμα τῶν 100 παιδιῶν σέ αἴθουσες φτιαγμένες γιά 30 παιδιά. Λείπει τό φῶς, ὁ ἀέρας, τό νερό, τό ἀφοδευτήριο. Καμμιά βασική ἀσφάλεια γιά τά παιδιά μας. Δημοτικά σέ ταράτσες κτιρίων. Πρόσβαση: μιά ἐπικίνδυνη σιδερένια σκάλα. Δημοτικά μέ πόρτες πάνω σέ κεντρική ἀρτηρία, χωρίς ἔστω πεζοδρόμιο. Σχολεῖα χωρίς αὐλές. Σχολεῖα ὅπου καταρρακώνεται ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ δασκάλου. Σέ μιά κατασκότεινη, στριμωγμένη κάτω ἀπό τή σκάλα, τρύπα, τό ἐντευκτήριό τους.

Καί ὅταν τά παιδιά φύγουν ἀπό τό σχολεῖο, ὅταν οἱ γέροι θελήσουν νά βγοῦν ἀπό τά σπίτια τους γιά λίγη ἀλλαγή, ὅταν οἱ ὑπάλληλοι καί οἱ ἐργάτες θελήσουν νά ἀναπνεύσουν λίγο καθαρό ἀέρα, δέν ὑπάρχει πουθενά οὔτε μιά μικρή γωνιά πράσινο. Παντοῦ γύρω μας, τσιμέντο, σκόνη, καυσαέριο, νταμάρια, ἀποπνικτική ἀτμόσφαιρα, θόρυβος... Τά παιδιά παίζουν στούς δρόμους... Ἀλλά οἱ δρόμοι εἶναι γιά τά αὐτοκίνητα.

Γιά νά πάει κανείς στή δουλειά του καταταλαιπωρεῖται. Οἱ συγκοινωνίες ὑπηρετοῦν τό κέρδος, ὄχι τούς καταναλωτές. Προσφέρουν καθυστέρηση, στοίβαγμα, καυσαέρια...

Στή δουλειά, πολλές φορές, πρέπει νά ἐργασθεῖ ὁ Ἀθηναῖος σέ ἀνθυγιεινές ἐγκαταστάσεις, γιά νά βγάλει τό μεροκάματο. Ἀλλά καί ὅταν οἱ βιομηχανίες εἶναι ἐκσυγχρονισμένες, τό περιβάλλον ἐξακολουθεῖ νά εἶναι μολυσμένο.

Ἕνα ἄρθρο δέν μπορεῖ νά περιγράφει τό ἔγκλημα πού γίνεται, σέ βάρος μας. Δυστυχῶς εἴμαστε ὅλοι συνυπεύθυνοι. Καί ὅπως συνήθως γίνεται, γιά τά συλλογικά μας προβλήματα, βρίσκουμε στόν ἑαυτό μας ἕνα ἄλλοθι, γιά νά δικαιολογήσουμε τήν ἀπελπιστική ἀδιαφορία μας, τήν ἀπραξία μας, τήν ἀνευθυνότητά μας ἀπέναντι στό κοινωνικό σύνολο, τήν ἀλλοτρίωση πού ἔχουμε ὑποστεῖ. Ζητᾶμε καλύτερες συνθῆκες, ἀλλά θυμώνουμε μέ τήν ἀποκάλυψη τῶν στοιχείων πού μᾶς κάνουν νά ντρεπόμαστε, πώς εἴμαστε «Ἀθηναῖοι». Ὅταν εἴμαστε οἰκοπεδοῦχοι, ἐπιμένουμε νά «ἀξιοποιήσουμε» τό οἰκόπεδό μας. Ὅταν εἴμαστε λεωφορειοῦχοι ἤ βιομήχανοι ἐπιμένουμε νά αὐξήσουμε ὅσο τό δυνατόν περισσότερο, τά ἤδη αὐξημένα κέρδη μας, μειώνοντας τά ἔξοδα. Παραβλέπουμε τήν ἀνάγκη τῆς καλῆς συντήρησης τῶν μηχανῶν, τῆς ἐγκατάστασης φίλτρων ἤ βιολογικῶν καθαρισμῶν τῶν λυμμάτων, τῆς καλυτέρευσης τοῦ τόπου ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων μας. Εἴμαστε περήφανοι ὅταν καταφέρνουμε μέ κάποια γνωριμία νά ἀποφύγουμε τήν αὐστηρή ἐφαρμογή τοῦ νόμου στούς τομεῖς αὐτούς, στή δική μας περίπτωση. Ἄν εἴμαστε ἐργολάβοι, ξεχνᾶμε ὅ,τι μάθαμε, ὅταν εἴμασταν φοιτητές τοῦ Πολυτεχνείου. Ἕνα πρᾶγμα μᾶς καθοδηγεῖ: τό κέρδος. Ἄν εἴμαστε ὑπάλληλοι κουρασμένοι ἀπό τήν ἀδικία πού γίνεται σέ βάρος μας —χαμηλό μισθολόγιο καί συνήθως ἐπίπληξη γιά πρωτοβουλία— θεωροῦμε ὅτι εἶναι πιό συμφέρον γιά μᾶς νά μήν εἴμαστε ἀμείλικτοι στήν ἐπιβολή τῶν νόμων.

Ξεχνᾶμε ὅτι καί σάν ἄτομο, ζοῦμε σέ αὐτή τήν κοινωνία. Μαζί μ' αὐτή πεθαίνουμε, δηλητηριαζόμαστε, κινδυνεύουμε ὅλοι. Καθένας χωριστά μπορεῖ νά καρβίζει ἀλλιῶς. Ὅλοι μαζί βαδίζουμε στήν καταστροφή. Ἄσχετα ἄν εἴμαστε μεταξύ αὐτῶν πού πραγματοποιοῦν κέρδη. Ὅλοι κάνουμε τίς ἴδιες διαπιστώσεις. Οἱ ὑπεύθυνοι, Ὑπουργοί, Νομάρχες, Δήμαρχοι, οἱ εἰδικοί πολεοδόμοι... Τό ἔργο φαίνεται μεγάλο. Ἀπό κάπου, κάποτε πρέπει ν' ἀρχίσουμε.

Πρῶτα χρειάζεται νά συνειδητοποιήσουμε ὅλοι οἱ κάτοικοι, ὅτι ἔχουμε κοινό συμφέρον νά μπεῖ μιά λογική στόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Δέ φτάνει νά δημιουργηθοῦν νέοι ὀργανισμοί, μέ νέες ἐξουσίες, γιά νά «συντονίσουν» τά οἰκιστικά ἤ ὑδρευτικά προβλήματα. Ἄν βασιστοῦν στίς παλαιές ἀξίες, ἡ ἀποτυχία εἶναι βέβαιη.

Μιά εἶναι ἡ λύση. Ἡ ἀνοικοδόμηση ἀπό τήν ἀρχή. Ἕνα λάθος πού δέ διορθώνεται εἶναι διπλό λάθος. Σέ κοινωνίες, ὅπου τά κέρδη δέν εἶναι αὐτοσκοπός, ἀντίθετα ὅπου ἐκτιμᾶται τό κοινωνικό καί ὄχι τό ὑλικό κέρδος, μιά τέ-

τοια ἰδέα δέν θά θεωρηθεῖ παράλογη. Ἀντίθετα, ὅταν πιά οἱ λύσεις πού δόθηκαν στό παρελθόν θεωροῦνται ξεπερασμένες, γίνεται μιά καινούργια ἀρχή.

Ὅπως εἶναι σήμερα ξαπλωμένη ἡ Ἀθήνα, σέ χιλιάδες στρέμματα, ἀχανής, τό κοινωνικό σύνολο ἤ ἄν θέλετε ὁ κρατικός προϋπολογισμός, καλεῖται νά βρεῖ δισεκατομμύρια, γιά σωληνώσεις, ἀποχέτευση καί ὕδρευση, γιά δρόμους, γιά τηλέφωνα, γιά φῶς, γιά σκόρπια σχολεῖα, γιά ἀπαλλοτριώσεις χώρων, γιά πάρκα καί γήπεδα. Οἱ εἰδικοί συμφωνοῦν. Μιά ἀπ' ἀρχήν ἀνοικοδόμηση, εἶναι ἡ μόνη λύση γιά νά σταματήσει ἡ ἔμμεση γεννοκτονία τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πληθυσμοῦ καί τελικά πιό φθηνή. Ἡ τεχνική πρόοδος ἐπιτρέπει τήν ταχύτατη ἐφαρμογή καί πραγματοποίηση μεγάλων συγκροτημάτων. Στή Βουλγαρία δημιουργήκαν μέσα σέ δύο χρόνια οἰκιστικά συγκροτήματα γιά 30.000 κατοίκους. Ἡ καλυμμένη ἔκταση εἶναι πολύ μικρή. Μιά ὁλόκληρη πόλη, μέσα σέ λίγα στρέμματα. Σχολεῖα, πάρκα, κέντρα ἀναψυχῆς, γήπεδα, καλύπτουν τούς ἄλλους χώρους πού ἐλευθερώθηκαν ἀπό τά χαμόσπιτα.

Τό κόστος αὐτῶν τῶν πόλεων συγκριτικά δέν εἶναι μεγάλο ἀφοῦ τό κίνητρο δέν εἶναι τό κέρδος τοῦ ἐκτελεστοῦ. Γερμανικές ἑταιρίες μέ τήν τεχνική τῆς προκατασκευῆς παραδίδουν ἄνετα σύγχρονα διαμερίσματα μέ 2.300 δρχ. τό τ.μ. Γύρω ὑπάρχουν ὅλες οἱ ἀνέσεις. Χῶρος κοινοχρήστων γιά νά διευκολύνεται τό ἄτομο στήν καθημερινή συντήρηση τοῦ νοικοκυριοῦ (πλύσιμο, καθάρισμα κλπ.) διευκολύνσεις γιά τήν ἀσφάλεια τῶν παιδιῶν — νηπιαγωγεῖα σχολεῖα κλπ., χῶροι ψυχαγωγίας. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τό μέλημα τοῦ κατασκευαστοῦ, ὄχι τό κέρδος.

Ἡ τεχνική στήν ὑπηρεσία τῶν κατοίκων. Καμμιά μόλυνση οὔτε τοῦ ἀέρα, οὔτε τοῦ ἐδάφους. Βιομηχανίες πού βρίσκονται μακριά ἀπό τήν κατοικία. Εὔκολη ἡ μετακίνηση τοῦ ἐργαζομένου, ἀφοῦ ὁλόκληρη ἡ ἔκταση τοῦ Δήμου εἶναι μικρή. Ἡ βιολογική κάθαρση τῶν λυμμάτων, ἐξασφαλίζει τήν προστασία τοῦ περιβάλλοντος καί ἄφθονο νερό γιά τήν περιποίηση τοῦ πρασίνου.

Ποιά εἶναι τά ἄμεσα μέτρα;
1. Σέ μιά δημοκρατία, πού βασικό εἶναι νά προϋπάρχει ἡ συγκατάθεση καί συμμετοχή τοῦ κόσμου. Πρωταρχικό μέλημα πρέπει νά εἶναι ἡ δια-

▶ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 6

Άπό τή ζωή καί τήν κίνηση τής ΕΚΝΔ

Ή φωτογραφία μας άπό τήν συνεστίαση τού Κόμματος πού πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακή τό βράδυ στή Θεσσαλονίκη μετά τήν όμιλία τού κ. Μαύρου. Παρέστησαν οί Βουλευτές τού Κόμματος, Άγγελούσης, Άναγνωστόπουλος, Γαζής, Γιατράκος, Κορδάρος, Κοκκέβης, Λασκαρίδης, Μαναθής, Ματζάρης, Φ. Μαύρος, Μπαλτατζής, Μπαντουβάς, Ντεντιδάκης, Παπαδόπουλος, Παπαθεμελής, Παπαϊωάννου, Παπαπολίτης, Παπαστρατής, Πεντάρης, Πρωτοπαπάς, Ρίζος καί Χιονίδης, καθώς καί οί τέως Βουλευτές Καραγκιόζης, Μυλωνάς, Παπαδόπουλος, Παπασπύρου, Σιγονίδης, Ταλιαδούρος, ό Όργανωτικός Γραμματέας Στ. Χασαπίδης, ή Γραμματεία καί τά Μέλη τού Κεντρικού Όργανωτικού Γραφείου, ό Γενικός Διευθυντής τού Κόμματος Βήχος καί οί πολιτευτές Άνδρεαδάκης, Καλατζής, Λεβάκης, Λεκατσάς, Χατζής, Γκλαβίνας, τά Μέλη τής Νομαρχιακής Έπιτροπής Θεσσαλονίκης καί Νομαρχιακές Έπιτροπές άπό πολλά μέρη τής Ελλάδος.

Γιά τά ρέματα τής Ν. Ίωνίας

Οί βουλευτές κ.κ. Φίλιππος Μαύρος καί Κώστας Άλαβάνος παρέστησαν σέ σύσκεψη πού έγινε στή δημαρχία Ν. Ίωνίας, ύστερα άπό πρόσκληση τού Δημάρχου, σχετικά μέ τό χρονίζον θέμα τής κάλυψης τών ρεμάτων τής περιοχής.

Στή σύσκεψη συζητήθηκε έν έκτάσει τό θέμα πού προκαλεί μόλυνση τής περιοχής μέ άποτέλεσμα στά σπίτια πού δέν έχουν συνδεθή μέ τό δίκτυο τού ΟΑΠ καί γειτονεύουν μέ τά ρέματα, νά παρουσιαστούν κρούσματα λοιμώδους ήπατίτιδας.

Ό κ. Φ. Μαύρος καί ό κ. Άλαβάνος έξέφρασαν τήν συμπαράσταση τους καθώς καί τούς Κόμματος τής ΕΚΝΔ καί διαβεβαίωσαν τόν δήμαρχο Ν. Ίωνίας ότι θά προωθήσουν τό θέμα.

Πολιτικό μνημόσυνο τού Γ. Παπανδρέου στή Σύρα

● Τήν περασμένη έβδομάδα έγινε στή λέσχη «Ελλάς» στήν Έρμούπολη Σύρου, πολιτικό μνημόσυνο τού Γ. Παπανδρέου.

Ή συγκέντρωση —σύμφωνα μέ τά δημοσιεύματα τών τοπικών έφημερίδων— άπετέλεσε τήν μεγαλύτερη τών τελευταίων χρόνων.

Προλόγησε ό πρόεδρος τής Τοπικής Έπιτροπής Έρμουπόλεως κ. Άν. Μαυρομουστάκης καί κύριος όμιλητής, άναλύσας τήν ζωή καί τό έργο τού Γέρου, ήταν ό Πρόεδρος τής Νομαρχιακής Έπιτροπής Σύρας κ. Φώτιος Πύργος.

Έκδηλώσεις γιά τό Άρκάδι

Συμμετέχοντας στίς έορταστικές έκδηλώσεις γιά τό όλοκαύτωμα τού Άρκαδίου, ό Σύλλογος Κρητών Πετρουπόλεως, ώργάνωσε συνεστίαση τών μελών του, ή όποία γίνεται άπόψε στό Κέντρο «Σωτήρης» τής πόλεως.

Προβλέπεται νά σημειώσει μεγάλη έπιτυχία ή έκδήλωση αύτή, γιατί είναι ή πρώτη μεταπελευθερωτική έκδήλωση πού όργανώνει ό Σύλλογος στήν Πετρούπολη. Γιά τόν λόγο αύτό, τό διοικητικό του συμβούλιο μέ έπικεφαλής τόν Πρόεδρό του κ. Έμμ. Βιτωράκη έχει άναπτύξει έντονη δραστηριότητα γιά τήν έξασφάλιση πλήρους έπιτυχίας τής συνεστιάσεως.

Καί στήν όργάνωση τής έκδηλώσεως αύτής τού Συλλόγου Κρητών Πετρουπόλεως τό κύριο βάρος έπωμίσθηκε ό κ. Μιχαήλ Κριάρης, μέλος τού Συμβουλίου του Συλλόγου καί μέλος τής Τοπικής Έπιτροπής τής ΕΚΝΔ.

Στή συνεστίαση κλήθηκαν νά συμμετάσχουν πολλοί Βουλευτές καί πολιτευτές Κρήτες μεταξύ τών όποίων πολλοί τής ΕΚΝΔ.

ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Παράρτημα Καλλιθέας

Σάς καλούμε νά μάς τιμήσετε μέ τήν παρουσία σας στή μεγάλη συνεστίαση πού δίνει ή τοπική έπιτροπή τού Κόμματος, στίς 30 τού Νοέμβρη 1975, ήμέρα Κυριακή καί ώρα 8 τό βράδυ στό Κοσμικό Κέντρο «ΜΠΑΡΜΠΑ ΔΗΜΟΣ», Δοβάκη 39, Καλλιθέα, μέ γεμάτο καλλιτεχνικό πρόγραμμα καί χορό.

Στήν έκδήλωση έχουν προσκληθή: Ό Άρχηγός τού ΚΟΜΜΑΤΟΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ μαζί μέ Βουλευτές καί πολιτευτές.

Διά τήν Τ.Ο. Καλλιθέας
Ό Πρόεδρος
ΚΩΝ. ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ
Ό Γεν. Γραμματεύς
ΣΠ. ΜΕΡΙΚΑΚΗΣ

Η Ν.Ε. ΡΟΔΟΥ

Ό Όργανωτικός Γραμματέας τής ΕΚΝΔ κ. Στ. Χασαπίδης, άπέστειλε στήν Προσωρινή Νομαρχιακή Έπιτροπή ΕΚΝΔ Ρόδου, τό παρακάτω συγχαρητήριο τηλεγράφημα:

«Έξ όνόματος Κεντρικής Όργανωτικής Έπιτροπής ΕΚΝΔ συγχαίρω γιά πραγματοποίηση πρώτης όργανωτικής συνδιασκέψεως. Όλοι οί συνεπείς δημοκράτες θά συνενωθούν στό μεγάλο Δημοκρατικό Σοσιαλιστικό Κόμμα πού μέ τή θέληση τού λαού θά πραγματοποιήσει τίς βαθειές κοινωνικές άλλαγές. Εύχομαι πλήρη έπιτυχία προσπάθειά σας».

ΣΤΑ Ν. ΛΙΟΣΙΑ

Στά Νέα Λιόσια έγινε γενική συνέλευση τής τοπικής όργανώσεως τής ΕΚΝΔ, γιά τήν άνάδειξη προσωρινής τοπικής έπιτροπής.

Τήν συνέλευση έχαιρέτησε ό Γενικός Γραμματεύς τής ΕΚΝΔ κ. Γ. Μυλωνάς. Μίλησαν έπίσης οί βουλευτές κ.κ. Φιλ. Μαύρος, Γ. Α. Ματκάκης, ό Όργ. Γραμμ. τής ΕΚΝΔ κ. Στ. Χασαπίδης καί παρέστησαν οί πολιτευτές τού κόμματος κ.κ. Ρούλιας, Σταυριανίδης, Λεκατσάς καί Κατσαρός.

Τά έκλεγέντα μέλη τής έπιτροπής καταρτίσθηκαν σέ Σώμα ώς έξής:

Πρόεδρος Μπούρσινος Στέφανος, Άντιπρόεδρος Μπεζαΐτης Κων)νος, Γεν. Γραμματεύς Κωνσταντινίδης Νικ., Γραμματεύς Άτσάλης Βασίλειος, Ο.Β. Σπίγγου Άμαλία Ταμίας Παππούς Δημήτριος, Β. Ταμίας, Καραμπίνης Σπύρος, Σύμβουλοι οί Μητροπούλου Άναστασία Δούκας Δημήτριος, Σαββάκης Γρηγόριος καί Δημητρακόπουλος Θεόδωρος.

Η Τ.Ο. διοργανώνει συνεστίαση γιά τίς 22 του μηνός στήν ψησταριά «Ο Κήπος» στά Ν. Λιόσια καί καλεί όλους τούς προέδρους τών Τ.Ο. περιοχής Άθηνών. Γιά πληροφορίες στά γραφεία τής Τ.Ο. όδός Πριάμου 127, Ν. Λιόσια.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Καλούνται τά μέλη τής Κλαδικής Όργάνωσης Μηχανικών (Κ.Ο.Μ.) σέ Γενική Συνέλευση γιά τήν 26.11.75 καί ώρα 8μ.μ. στά γραφεία τού Κόμματος, μέ θέματα:

- Όργάνωση Έπιτροπών Έργασίας
- Αύξηση μελών καί ένέργειες προβολής
- Συνδικαλιστική δράση.

Ή Κ.Ο.Μ.

Ή Τ.Ε. Άμπελοκήπων

Συγκροτήθηκε σέ Σώμα ή προσωρινή Τοπική Έπιτροπή Άμπελοκήπων μέ τήν παρακάτω σύνθεση:

Πρόεδρος Μαλαγάρδης Έλευθέριος, Άντιπρόεδρος Ζοργιανός Άθανάσιος, Γενικός Γραμματέας Γιαννόπουλος Θεόδωρος, Υπεύθυνος Όργανώσεως Μπτρέλιας Εύάγγελος, Ταμίας Χάλλους Νικόλαος, Υπεύθυν. Συνδικαλιστικού Παπαδόπουλος Σωκράτης.

Ή Τ.Ε. Χαϊδαρίου

Ή Προσωρινή Κεντρική Όργανωτική Έπιτροπή τής ΕΚΝΔ άνακοινώνει ότι σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα πού έχει καταρτισθεί γιά τήν όργάνωση τής λαϊκής βάσης συνεχίζεται ή διενέργεια έκλογών.

Στό πλαίσιο αύτό ή Προσωρινή Τοπική Έπιτροπή Χαϊδαρίου καλεί τά μέλη τής Τοπικής Όργάνωσης σέ συνέλευση στίς 30 Νοεμβρίου '75 καί ώρα 10 π.μ. στό Ζαχαροπλαστείο «ΣΟΡΑΓΙΑ» πλατεία Ήρώων 40–41 μέ θέμα «έκλογή Προσωρινής Αίρετής Έπιτροπής».

Οί έγγραφές μελών συνεχίζονται μέχρι καί τήν 22 Νοεμβρίου 1975 καί μέχρι τής ίδιας ήμερομηνίας γίνονται δεκτές αίτήσεις ύποψηφιότητος.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Άπόψε έγκαινιάζεται στόν «Παρνασσό» ή έκθεση ζωγραφικής τού γλύπτη - ζωγράφου Δημ. Κατσικογιάννη, μέ θέμα «Τό ήρωικό Πολυτεχνείο». Ή έκθεση θά διαρκέση έως τίς 4 Δεκεμβρίου.

ΕΚΘΕΣΗ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Συνεχίζεται ή έκθεση χειρογράφων, φωτογραφιών καί προσωπικών άντικειμένων τού Γεωργίου Παπανδρέου, πού όργάνωσε στό «Πνευματικό Κέντρο» (Άκαδημίας 50) ή Έπιτροπή Έκδηλώσεων στή μνήμη τού μεγάλου Ήγέτη τής Δημοκρατίας.

Φοιτητικοί ΠΑΛΜΟΙ

Πανελαδική Σπουδαστική Παράταξη «Δημοκρατική Πορεία»

Συνάδελφοι Πρωτοετείς,

Η σπουδαστική παράταξη «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» σάς συγχαίρει, σάς ύποδέχεται στά Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα (Α.Ε.Ι.) τής χώρας καί σάς εύχεται καλή έπιστημονική δουλειά καί καλή φοιτητική ζωή.

Συνάδελφοι, διαγωνιστήκατε καί πετύχατε σ' ένα άπάνθρωπο σύστημα, σύστημα εισαγωγικών έξετάσεων. Ή έπιτυχία αύτή σάς παρέχει άκαδημαϊκά προνόμια, μά σάς βάζει καί μπροστά σέ μεγάλα προβλήματα.

Τό άναχρονιστικό σύστημα τής Έλληνικής εκπαίδευσης τό ζήσατε στό δημοτικό καί στό γυμνάσιο καί θά τό ζήσετε άκόμα πιό έντονα στήν τρίτη του βαθμίδα, τά Α.Ε.Ι.

Τό άνεπαρκές καί ξεπερασμένο γιά τίς σημερινές συνθήκες τής έπιστήμης περιεχόμενο σπουδών, ό τρόπος τής διδασκαλίας μέ τήν άπόσταση έδρας — φοιτητή καί τό άλάθητο τού καθηγητή, τό άψυχολόγητο καί λειψό σύστημα τών έξετάσεων, ή νοοτροπία τών έκπαιδευτικών σχέσεων καί άκόμα τά καυτά προβλήματα τής σίτισης καί τής στέγης, γενικά τής διαβίωσης, είναι τά κοινά γιά όλους έμπόδια γιά σωστή μόρφωση, για ποιοτικά άνεβασμένη φοιτητική ζωή. Σ' αύτά έρχονται νά προστεθούν τά ίδιαίτερα προβλήματα κάθε σχολής καί κάθε τμήματος.

Όμως, συνάδελφοι, δέν μπήκατε σ' ένα «Κέντρο παραγωγής έπιστημόνων» ή σ' ένα «Έργοστάσιο γνώσεων». Ή εισαγωγή σας στά Α.Ε.Ι. σάς βάζει καί μπροστά σέ αύξημένες πολιτικές ύποχρεώσεις.

Παιδεία καί πολιτική βρίσκονται μεταξύ τους σέ μιά διαλεκτική συνάρτηση, άλληλοτροφοδατούνται. Ή μιά άποτελεί τή βάση τής άλλης καί ή δεύτερη τό θεμέλιο, τήν κινητήρια δύναμη καί τό πρίσμα τής πρώτης.

Μέ προσοχή, μέ λογικές διεργασίες καί χωρίς συναισθηματισμούς, πρέπει ν' άποκτήσετε τό κριτήριο έκείνο πού είναι άναγκαίο γιά τήν όλοκληρωμένη παρουσία σας μέσα στά Α.Ε.Ι., μέσα στήν Έλληνική κοινωνία. Καί τό κριτήριο αύτό είναι άναμφίβολα κριτήριο πολιτικό.

Συνάδελφοι, μέσα στά Α.Ε.Ι. δρά τό φοιτητικό κίνημα. Έσείς είστε ή νέα του δύναμη, τό νέο του αίμα. Μέ τήν ένεργητική σας συμμετοχή καί μέ τήν παρουσία σας στίς συνελεύσεις έχετε ύποχρέωση νά συμβάλετε άποφασιστικά έτσι ώστε νά βρεί τήν σωστή του πολιτική καί όχι στενά κομματική φυσιογνωμία καί νά παίξη τό σωστό του ρόλο γιά τήν κάθαρση καί τόν έκδημοκρατισμό, γιά τήν έδραίωση καί τήν διεύρυνση τής δημοκρατίας.

Συνάδελφοι, έμπρός γιά ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, γιά καλύτερη φοιτητική ζωή, μέσα σέ μιά πραγματικά ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ.

Η Κ.Ε. της Πανελλαδικής Σπουδαστικής Παράταξης
«ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»

ΑΘΗΝΑ
Ζωοδόχου Πηγής 7

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τσιμισκή 114

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ Α' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΣΥΝΗΛΘΕ στή Θεσσαλονίκη άπό 20–24 Σεπτεμβρίου τό Α' Ίδρυτικό Πανελλαδικό Συνέδριο τής «Δημοκρατικής Πορείας» μέ συμμετοχή συνέδρων άπ' όλα τά Πανεπιστήμια τής Έλλάδας, έκλεγμένων άπό τήν κατά Σχολή βάση τής Παράταξης. Ή «Δημοκρατική Πορεία» είναι ή πρώτη σπουδαστική παράταξη στήν Έλλάδα πού προσδιορίζει τή ΜΟΡΦΗ, τούς ΣΤΟΧΟΥΣ καί τίς ΑΡΧΕΣ της καί έκλέγει τά όργανά της μέσα άπό ένα Συνέδριο άποδεικνύοντας έτσι καί έμπρακτα τήν πίστη της στίς δημοκρατικές διαδικασίες καί κατοχυρώνοντας πραγματικά τήν ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ της. Οί κυριώτερες θέσεις τού Α' Πανελλαδικού Συνεδρίου είναι:

1 ΣΚΟΠΟΣ: Ή «Δημοκρατική Πορεία» είναι ή παράταξη τών Έλλήνων δημοκρατών καί σοσιαλιστών σπουδαστών, πού σκοπό έχει τήν προώθηση, διεκδίκηση καί πραγμάτωση τών σπουδαστικών αίτημάτων. Έπειδή ή όριστική έπίλυση αύτών τών αίτημάτων μέ τίς λύσεις πού δίνουμε κάτω άπό τό πρίσμα τής ίδεολογικής μας τοποθέτησης είναι άδύνατη πέρα άπό όρισμένα όρια μέσα στό ύπάρχον κοινωνικό σύστημα, σκοπός μας είναι ταυτόχρονα ή διεύρυνση τών όρίων τού συστήματος ώς τήν ΤΕΛΙΚΗ ΤΟΥ ΑΛΛΑΓΗ, ή ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ.

2 Ό ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ. Έκφράζουμε τήν πίστη μας στίς άρχές τού ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ τόν όποίον θεωρούμε σάν τό πιό δίκαιο καί άνθρώπινο σύστημα όπου τό καλό τού συνόλου θά βρίσκεται ύπεράνω τού προσωπικού συμφέροντος, χωρίς νά συνθλίβεται τό άτομο, όπου ή άτομική έλευθερία καί οί βασικές άρχές τού άδογμάτιστου σοσιαλισμού γιά πολιτική, οίκονομική καί κοινωνική δημοκρατία είναι ή άποκέντρωση καί ό πλουραλισμός πού έξασφαλίζουν τήν άμεση συμμετοχή τού λαού σέ όλα τά κέντρα λήψης άποφάσεων πού άφορούν καί διευρύνουν καί όλοκληρώνουν τή Δημοκρατία. Δεχόμαστε στίς τάξεις μας κάθε δημοκράτη σοσιαλιστή πού συμφωνεί μέ τίς παραπάνω θέσεις, άνεξάρτητα τού άν θεμελιώνει τήν πίστη του στό Μαρξισμό, τόν Άνθρωπισμό, τό Χριστιανισμό ή όποιοδήποτε φιλοσοφικό σύστημα ή μέθοδο κοινωνικής άνάλυσης.

3 ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ. Ό Φοιτητικός Συνδικαλισμός είναι ένας άπό τούς πρωτογενείς θεσμούς τής Δημοκρατίας, πού ή διεύρυνσή της περνά μέσα άπό τό συνδικαλιστικό άγώνα, τόν άγώνα γιά τή ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, μιά παιδεία γιά τό λαό, πού τίς κατευθύνσεις της θά όρίζει αύτός κι όχι μιά όποιαδήποτε σκοπιμότητα. Τό Φ.Κ. πρέπει νά είναι μαζικό, συνδεδεμένο μέ τό λαϊκό κίνημα, μιά καί άποτελεί κομμάτι του καί ΑΥΤΟΝΟΜΟ. Είμαστε άντίθετοι σέ κάθε άστυνομική, κυβερνητική, κομματική έπέμβαση στό φοιτητικό χώρο, μέσα στόν όποίο πρέπει νά βρίσκωνται τά κέντρα λήψης άποφάσεων πού τόν άφορούν. Ή αύτονομία έξασφαλίζεται άπό τήν πραγματικά αύτόνομη καί δημοκρατική λειτουργία τών σπουδαστικών παρατάξεων, πού πρέπει νά αύτοχρηματοδοτούνται, νά έχουν άνώτατο όργανο (συνέδριο) πού νά έκλέγει τά κεντρικά τους όργανα καί νά δουλεύουν μέ βάση ένα όργανωτικό σχήμα πού μέ τή θεσμοποίηση τού μέλους καί τήν κατοχύρωση τής γνώμης τής μειοψηφίας νά έξασφαλίζει σέ κάθε στιγμή τήν έκφραση τής βούλησης τής βάσης πού έκπροσωπεί.

4 ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ: Ψηφίστηκε τό όργανωτικό τής παράταξης πού προβλέπει διάρθρωση σέ πανελλαδικό καί τοπικό έπίπεδο, καθώς καί σέ έπίπεδο σχολής.

α) Σέ πανελλαδικό έπίπεδο. Άνώτατο όργανο τής παράταξης είναι τό Συνέδριο πού συγκαλείται κάθε Σεπτέμβρη, καθορίζει τίς βασικές θέσεις τής παράταξης, τήν τακτική καί τή στρατηγική της καί έκλέγει μέρος τής Κεντρικής Έπιτροπής, άπ' όπου έκλέγεται ή Έκτελεστική Γραμματεία.

β) Σέ τοπικό έπίπεδο άνώτατα όργανα είναι τά διασχολικά, πού άποτελούνται άπό έκπροσώπους τών όλομελειών Σχολών. Καθορίζουν τίς θέσεις τής παράταξης σέ θέματα έπιπέδου Πανεπιστημιούπολης καί έκλέγουν τό ύπόλοιπο μέρος τής κεντρικής έπιτροπής.

γ) Σέ έπίπεδο σχολής, άνώτατο όργανο είναι ή Όλομέλειά της πού καθορίζει τίς θέσεις τής παράταξης σέ θέματα έπιπέδου Σχολής καί πού άποτελεί τή βάση άπ' όπου έκλέγονται οί σύνεδροι καί τά μέλη τοῦ διασχολικού.

Όργανωτικές άρχές τής παράταξης είναι:

1) Ή άποκέντρωση.
2) Ή θεσματοποίηση τού μέλους τής παράταξης πού ίσότιμα καθορίζει τή γραμμή της.
3) Ή κατοχύρωση τής γνώμης τής μειοψηφίας.

5 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Τά πλαίσια δράσης τού Φ.Κ. προσδιορίζονται άπό τή σημερινή πολιτική κατάσταση στήν Έλλάδα πού μέ τή σειρά της προσδιορίζεται άπό τά παρακάτω χρονικοτοπικά καί κοινωνικοπολιτικά δεδομένα: Τό Έλληνικό Φ.Κ. δρά σέ μιά χώρα μέ καπιταλιστική δομή στήν οίκονομία της πού μόλις βγήκε άπό μιά τραγική περιπέτεια έφτά χρόνων δικτατορίας, όπου λειτουργεί μιά Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Πρέπει νά κατανοήσει τό Φ.Κ. πώς τό «μείζον» πρόβλημα τής έλληνικής πολιτικής ζωής είναι ή έδραίωση τής Δημοκρατίας, ή έπίλυση τών έθνικών προβλημάτων, ή διεύρυνση τής Δημοκρατίας.

6 ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ: Οί φοιτητές είναι νέοι, εργαζόμενοι, άνθρωποι, πού χωρίς ν' άποτελούν ίδιαίτερη τάξη, είναι ξεκομμένοι άπό τήν κοινωνική προέλευσή τους καί άδιάφοροι, στό μεγαλύτερο ποσοστό τους, γιά τήν κοινωνική τους προοπτική. Τό γεγονός πώς οί φοιτητές μετέχουν άπό τήν ίδια θέση στήν έκπαιδευτική διαδικασία τών Α.Ε.Ι., δημιουργεί τή συμπαράταξη τών φοιτητών.

Τό Φ.Κ. ΕΝΑΙ ΚΙΝΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ. Ό χαρακτήρας του αύτός πηγάζει σάν άναγκαιότητα άπό τή διαλεκτική συνάρτηση πού ένώνει δύο άλληλοτροφοδοτούμενες έννοιες, τήν Παιδεία καί τήν Πολιτική. Σχηματικά μπορούμε νά πούμε πώς τό Φ.Κ. έχει δυό άγωνιστικά σκέλη, ένα γιά τά πλατειά πολιτικά πράγματα τής χώρας κι ένα γιά τά στενώτερα φοιτητικά - έκπαιδευτικά προβλήματα.

7 ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ. Κύριος άξονας δράσης τού Φ.Κ. τή χρονιά πού πέρασε ήταν τό αίτημα γιά Δημοκρατία στά Πανεπιστήμια, γιά Δημοκρατική Παιδεία. Γι' αύτό, είναι άναγκαίο νά προχωρήσει ή ΚΑΘΑΡΣΗ κι ό ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ σέ έπίπεδο προσώπων, θεσμών, καταστάσεων καί νοοτροπίας. Πρέπει νά καταργηθή ή Κυρίαρχη Ίδεολογία καί ν' άντικατασταθή μέ τήν κατοχυρωμένη δυνατότητα πάλης τών ίδεών. Γιά νά γίνουν όλ' αύτά είναι άπαραίτητο ν' άλλάξη τό άναχρονιστικό νομικό καθεστώς τών Α.Ε.Ι. μέ τήν κατάργηση τού 5343)32 καί τήν άντικατάστασή του μ' άλλο νόμο - πλαίσιο πού νά έχει ύπόψη του σέ γενικές γραμμές τά πορίσματα τής «Έπιτροπής Παιδείας». Βάσεις τού νόμου - πλαισίου πρέπει ν' άποτελέσουν α) ή κατάργηση τού θεσμού τής έδρας καί ή άντικατάστασή του μέ τό θεσμό τού τομέα καί β) ή έφαρμογή τής συνδιοίκησης στά Α.Ε.Ι. στή βάση τής άποστεγανοποίησης τών φορέων τής Άνώτατης Έκπαίδευσης καί τήν ούσιαστική συμμετοχή τους στή διοίκηση.

Νά ψηφιστούν σύντομα οί νέοι όργανισμοί τών Σχολών πού μέ έκσυγχρονισμένα καί δημοκρατικά συστήματα θά παρέχουν πληρέστερη έπιστημονική κατάρτιση στή βάση τής δημιουργίας ένός έπιστημονικού δυναμικού στήν

▶ ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 5

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τοῦ Χ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ, Βουλευτῆ τῆς ΕΚΝΔ

ΕΝΑ ΑΠΟ τά σοβαρώτερα ἀσφαλῶς θέματα τῆς σύγχρονης στρατηγικῆς καί τακτικῆς τοῦ σοσιαλισμοῦ, εἶναι τό θέμα τῆς Δημοκρατίας. Τοῦτο φυσικά δέν μπορεῖ νά ἐξαντληθεῖ στά πλαίσια ἑνός ἄρθρου. Ἡ παραπέρα συζήτηση εἶναι ἀπαραίτητη.

Προκαταρκτική παρατήρηση. Μερικοί θεωροῦν ὅτι ὁ σοσιαλισμός ἔχει χάσει τή σαφήνεια τοῦ περιεχομένου του μέσα στίς διαψεύσεις τῶν μαρξιστικῶν προβλέψεων. Ἄν ἐννοοῦν ὅτι αὐτό συμβαίνει στή χώρα μας δέν ἔχουν διόλου ἄδικο. Ὁ σοσιαλισμός θεωρεῖται ἀπό μακροῦ στήν Ἑλλάδα ἀμπέλι ξέφραγο ὅπου ὁ καθένας μπορεῖ νά μπαίνει καί νά κάνει ὅτι τοῦ βολεῖ. Ἄν ὅμως προεκτείνουν τήν κριτική τους αὐτή σέ διεθνῆ κλίμακα —καί προπαντός στή Δυτική Εὐρώπη πού κατ' ἐξοχήν ἔχει σημασία— πλανῶνται.

Ὁ εὐρωπαϊκός σοσιαλισμός ἀποτελεῖ ἀποσαφηνισμένη κατεύθυνση καί δεδομένη ἐμπειρία τῶν σοσιαλιστικῶν της κομμάτων πού συγκεντρώνουν στίς περισσότερες δυτικοευρωπαϊκές χῶρες τό σύνολο οὐσιαστικά τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων.

Ἀκόμη καί ἀπό τή μαρξιστική θεωρία δέν ἀπέμεινε ἁπλά καί μόνο ὅπως φαντάζονται μερικοί «μιά χρήσιμη μέθοδος γιά τήν ἑρμηνεία μερικῶν φαινομένων τῆς οἰκονομίας καί τῆς κοινωνίας», ὁπότε καί δέν θά εἶχε μεγάλη ἀξία. Προσφέρει ἀκόμη αὐτή ἡ θεωρία μιά γενική κριτική θεώρηση τοῦ ἱστορικοῦ Γίγνεσθαι ὅταν εἶναι ἀπαλλαγμένη, ὅπως ὀφείλει, ἀπό τό δογματισμό. Ἄν τώρα μερικές ἐξτρεμιστικές ὁμάδες, πού ὑπάρχουν φυσικά καί στή Δυτική Εὐρώπη, καί στήν Ἑλλάδα παίρνουν ἀπό τή μαρξιστική διδασκαλία ὅσες φράσεις τούς ἀρέσουν καί πετᾶν τό ὑπόλοιπο στόν κάλαθο τῶν ἀχρήστων, αὐτό εἶναι δική τους δουλειά. Δέν εἶναι λόγος γιά νά καταφύγουμε ἐμεῖς κατά ἀντιδιαστολή σέ ἕνα ξαναζεσταμένο ἐμπειρισμό, πού μόνο σύγχυση θά μποροῦσε νά προκαλέσει στίς τάξεις μας.

Ἡ σύγχυση αὐτή προκύπτει καί σχετικά μέ τό μεγάλο θέμα τῆς δημοκρατίας.

Ἡ πολιτική Δημοκρατία εἶναι στήν ἐποχή μας, τουλάχιστο σέ εὐρωπαϊκές χῶρες, ὁ μόνος τρόπος γιά τήν πραγματοποίηση τῆς κοινωνικῆς προόδου, ταυτόσημης μέ τήν προώθηση σοσιαλιστικῶν λύσεων.

Καί δημοκρατία εἶναι ἐξ ὁρισμοῦ ἡ πολυκομματική δημοκρατία, ἐπειδή αὐτή καί μόνη προσφέρει στούς πολίτες, τήν δυνατότητα τῆς ἐπιλογῆς.

Δέν ὑπάρχει Δημοκρατία ὅταν ὁ λαός ἐξαναγκάζεται νά ψηφίζει ἕνα ἀπό τά πρίν κατασκευασμένο μονοκομματικό ψηφοδέλτιο μέ ἐξαγόμενο φυσικά 90% καί κάτι. Καί δέν ὑπάρχει ἐπίσης σέ γραφειοκρατικές ἤ ὁποιες ἄλλες ὀργανώσεις μειοψηφίας πού προβάλλουν τό ἀλάθητο, συνταυτίζουν τόν ἑαυτό του μέ τό λαό καί ἐπιδιώκουν τήν πραξικοπηματική κατάληψη τῆς ἐξουσίας. Ὅταν ἐπιτυγχάνουν —ἀπό τά μέσα ἤ ἀπό τά ἔξω ἀνάλογα μέ τή χώρα πού δεινοπαθεῖ— τό μαθηματικό ἀποτέλεσμα εἶναι μιά νέα τυραννία σέ βάρος τοῦ λαϊκοῦ συνόλου. Ὅταν ἀποτυγχάνουν ἀνοίγουν τό δρόμο στήν ἀντεπανάσταση. Ἡ Ἑλλάς ἐπλήρωσε ἀκριβά τήν δεύτερη ἔκβαση, ἄλλες τήν πρώτη, στήν Πορτογαλία ὁ κίνδυνος γιά τήν δεύτερη εἶναι φανερός.

Τό ἐρώτημα ὅμως πού μπαίνει ἀμέσως κατόπιν εἶναι: Πῶς ἀξιοποιεῖται στήν πράξη ἡ πολιτική δημοκρατία, ὥστε νά ἀποτελέσει γόνιμο ὄργανο κοινωνικῆς μεταβολῆς, πού αὐτή μέ τή σειρά της θά τήν στηρίξει παρά πέρα.

Εἶναι βαρειά πλάνη ὅτι ἡ πολιτική Δημοκρατία στή Δυτική Εὐρώπη λειτουργεῖ μέ ἄψογα, ἀλλά περιορίζεται στόν κοινοβουλευτικό μηχανισμό καί στίς ἐλευθερίες τῶν πολιτῶν. Ἡ πολιτική δημοκρατία παίρνει πλέον σ' αὐτήν τήν περιοχή ἕνα διαρκῶς εὐρύτερο καί βαθύτερο κοινωνικό περιεχόμενο. Τό συνθέτουν βασικά: ἡ ἐπέκταση τῶν κοινωνικοποιήσεων, ἡ παράλληλη ἀνάπτυξη τῆς συλλογικῆς οἰκονομίας (δημοτικές καί συνεταιριστικές ἐπιχειρήσεις), ἡ ὁλοκλήρωση τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἡ οὐσιώδης βελτίωση τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καί ἐργασίας τῶν μισθωτῶν, τελευταία ἡ συμμετοχή τους καί στίς διοικήσεις τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἀντίστοιχα ὑφίσταται μιά ἀδιάρρηκτη ἀλληλουχία μεταξύ τῶν κατακτήσεων αὐτῶν καί τοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος τῶν χωρῶν. Εἶναι τά ἰσχυρά σοσιαλιστικά κόμματα σέ συνεργασία μέ τά ἀκόμη ἰσχυρότερα ἐλεύθερα συνδικᾶτα πού τίς πραγματοποίησαν. Καί ἐπειδή τίς ἐπραγματοποίησαν ἀποτελοῦν οἱ πολιτικές καί συνδικαλιστικές αὐτές δυνάμεις τό κυριώτερο στήριγμα τοῦ ἐλεύθερου δημόσιου βίου. Στήν ἀλληλουχία αὐτή συνοψίζεται ἡ δυναμική τῆς σύγχρονης δημοκρατίας.

Πρόκειται γιά μιά διαδικασία μέ τήν ὁποία εἰσέρχονται μέσα στά ἀστικά πλαίσια διαρκῶς περισσότερα σοσιαλιστικά στοιχεῖα. Καί αὐτή ἡ διαδικασία ἀκριβῶς, πού δέν εἶναι διόλου θεωρητικό σχῆμα, ἀλλά κραυγαλέα πραγματικότητα, καθιστᾶ ἐντελῶς ξεπερασμένη τήν ἀντιδικία μεταξύ ρεφορμισμοῦ καί ἐπαναστατικοῦ σοσιαλισμοῦ, πού εἶχε διχάσει πρίν πενήντα χρόνια τό εὐρωπαϊκό ἐργατικό κίνημα. Καί πού τήν ξαναθυμοῦνται μερικοί, μεταδικτατορικά στήν Ἑλλάδα.

Ὁ ρεφορμισμός, περιορισμένος σέ καθημερινές διεκδικήσεις μέσα στά καθιερωμένα πλαίσια τῆς ἀστικῆς οἰκονομίας, εἶναι ξεπερασμένος ἐφ' ὅσον πλέον οἱ μεταρρυθμίσεις προσλαμβάνουν διαρθρωτικό χαρακτῆρα. Ἀλλά ὄχι λιγώτερο εἶναι ξεπερασμένος στίς ἀνεπτυγμένες εὐρωπαϊκές χῶρες, ὁ ἱστορικός ἐπαναστατικός σοσιαλισμός. Ἀκόμη καί τά Κ.Κ. τῆς Ἰταλίας καί τῆς Ἰσπανίας καί τό Κ.Κ.Ε. ἐσ. τόν ἐγκατέλειψαν κατηγορηματικά καί ἀμετάκλητα. Παραμένει ὡς φιλολογία στίς ἀριστερίστικες ὁμάδες πού νομίζουν ὅτι περπατᾶν καί τρέμει ἡ γῆ.

Ταῦτα ἰσχύουν στή Δυτική Εὐρώπη. Στή χώρα μας ὅμως; Ὅταν μόλις πρόσφατα βγήκαμε ἀπό τή δικτατορία καί καιροφυλακτοῦν οἱ νοσταλγοί της — ντόπιοι καί ξένοι; Πῶς εἶναι δυνατό νά ἀποκτήσει καί ἐδῶ ἡ πολιτική δημοκρατία κοινωνικό περιεχόμενο;

Σέ αὐτό τό σημεῖο, πού εἶναι ἀσφαλῶς τό πιό κρίσιμο, ὑποπτεύομαι ὅτι ἔχουμε ριζική διάσταση μέ μερικούς δημοκράτες. Μᾶς συνιστοῦν οὐσιαστικά μέσα νά περιοριστοῦμε στήν ἐξασφάλιση τῆς τυπικῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος ὅσο χρειάζεται γιά νά σταθεροποιηθεῖ αὐτό.

Δηλαδή νά μήν δώσουμε πρόωρα λαβή στήν οἰκονομική ὀλιγαρχία νά ἐπαναλάβει ἕνα πραξικόπημα τοῦ ἀπριλιανοῦ ἤ ὁποιουδήποτε ἄλλου τύπου. Καί πιστεύει ὅτι ὁ ἑλληνικός λαός ἔχει ἀρκετή πολιτική ὡριμότητα ὥστε νά τό ἀντιληφθεῖ. Κατά ἐφαρμογή αὐτῆς τῆς τακτικῆς θά ἔπρεπε ἐπίσης νά ἀποφευχθεῖ μέ κάθε τρόπο ἡ διαμόρφωση ἑνός πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ μέ σοσιαλιστική δημοκρατική κατεύθυνση, ἀντίστοιχου μέ τά σοσιαλιστικά κόμματα πού ὑφίστανται ὄχι μόνο στίς ἀνεπτυγμένες βιομηχανικές χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀλλά ἀκόμη καί στήν Ἰσπανία καί στήν Πορτογαλία.

Ἡ τύχη τῆς δημοκρατίας θά ἐναφίεται στίς καλές προθέσεις ἑνός ξαναζεσταμένου ἀστικοῦ φιλελευθερισμοῦ, ἄν ὄχι ἑνός «ἐκσυγχρονισμένου» πατερναλισμοῦ τῆς δεξιᾶς πού τόσο εὔστοχα ἐκφράζει ἡ «Νέα Δημοκρατία».

Λάθος θανάσιμο.

Ἔτσι καί μόνο ἡ Ἑλληνική Δημοκρατία θά εἶχε προετοιμάσει ἄλλη μιά φορά τόν τάφο της.

Γιατί οἱ λαϊκές μάζες, πού ἀντιμετωπίζουν στή χώρα μας μιά κυριολεκτικά τραγική οἰκονομική κατάσταση, θά εἶχαν ἐλάχιστο ἐνδιαφέρον νά τήν ὑπερασπισθοῦν. Καί ὅλος ὁ δημόσιος βίος θά ἔφθανε σέ μιά τεχνητή πόλωση μέ ἀπροσμέτρητες καταλυτικές ἐπιπτώσεις.

Ὀφείλουμε λοιπόν νά τοποθετήσουμε τήν στρατηγική τῆς Δημοκρατίας κατά ἐντελῶς ἀντίστροφη κατεύθυνση.

Νά τήν συνδέσουμε κατά κύριο λόγο μέ τήν ὀργάνωση, ἀνάπτυξη καί ἄσκηση ἐξουσίας τῆς κοινωνίας τῶν πιό προχωρημένων της δυνάμεων. Εἶναι αὐτές οἱ δυνάμεις προπαντός πού θά τήν διασώσουν.

Ἀλλά θά τήν διασώσουν ἐν ὀνόματι τῆς αὐτονομίας τους.

Ὄχι ὡς δορυφόροι τοῦ ὁποιουδήποτε ἀστικοῦ συγκροτήματος. Καί θά τήν στηρίξουν μέ μέτρα οἰκονομικοῦ καί κοινωνικοῦ μετασχηματισμοῦ πού ἀντιστοιχοῦν στά συμφέροντα τῶν λαϊκῶν τάξεων καί θά περιορίσουν τήν ἰσχύ τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας.

Ἔτσι καί μόνο ἀποκτᾶ καί ἡ ἀναγκαία συνεργασία ὅλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας ἀξία καί νόημα.

Φυσικά μιά ἀποκρυστάλλωση τοῦ σοσιαλιστικοῦ δημοκρατικοῦ κινήματος στήν Ἑλλάδα δέν εἶναι διόλου εὔκολη ὑπόθεση. Εἶναι ὅμως στά ὅρια τοῦ πολιτικά δυνατοῦ. Καί τοῦ ἱστορικά ἀναγκαίου.

Καί σέ κάθε περίπτωση, ὅσο καί ἄν εἶναι ἀνηφορικός αὐτός ὁ δρόμος, δέν ὑπάρχει ἄλλος. Καί δέν ὑπάρχει κανένας λόγος νά σκορπίζουμε καί ὁμίχλη, ὥστε νά γίνεται περισσότερο δύσβατος. Θά φθάσουμε ἄραγε στό τέρμα του; Ἡ πάλη θά κρίνει.

Ἀλλά ἡ πάλη γιά νά εἶναι ἀποτελεσματική προϋποθέτει ξεκαθαρισμένη ἐπισήμανση συγκεκριμένων στόχων καί τήν μεθοδική τους πραγματοποίηση χωρίς ἀμφιταλαντεύσεις.

Οἱ παραπάνω, ὅλοι... χρηματίσαντες κάτοικοι τῆς Γυάρου «τῆ εὐγενεῖ φροντίδι» Παπαδόπουλου — Ἰωαννίδη, ἐκτελοῦν τό ὕψιστο χρέος τους ἐπισκεπτόμενοι τό νησί, ὑπογραμμίζοντας ἔτσι πώς ποτέ, πουθενά στή Γῆ, δέν πρέπει νά ὑπάρχει (καί νά ὑπάρξει) Γυάρος. Στό κέντρο ὁ κ. Γεώργιος Μαῦρος καί οἱ κ.κ. Γ. Β. Μαγκάκης, Θ. Κατριβάνος, Λ. Κύρκος, οἱ δήμαρχοι Καλλιθέας καί Δάφνης κ.κ. Γάλλος καί Μιχαλόπουλος, ἀντιστοίχως, καί ἄλλοι.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ

Ἡ Ἕνωση Κρητῶν Νοτιοανατολικῶν Συνοικιῶν Ἀθηνῶν «Τό Ἀρκάδι», μέ τήν συμπλήρωση 109 χρόνων ἀπό τό ὁλοκαύτωμα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὀργανώνει αὔριο σειρά ἐκδηλώσεων.

Στίς 9.15 π.μ. θά μεταβοῦν τά μέλη τῆς Λέσχης «Ἀρκάδι», μέ τό Λάβαρο τοῦ Συλλόγου στό Ναό τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Ἐν συνεχείᾳ θά γίνη κατάθεση στεφάνου στό Ἡρῷον Δάφνης ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Ἑνώσεως Κρητῶν «Τό Ἀρκάδι».

Μετά τήν κατάθεση, στό κινηματοθέατρο «Ἑρμῆς» (ἀπέναντι στό Δημαρχεῖο Δάφνης) θά ἐπακολουθήση καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΡΗΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Ὁ Σύνδεσμος Κρητῶν Ἐπιστημόνων καλεῖ τά μέλη του αὔριο Κυριακή στίς 10.30 π.μ. στήν αἴθουσα διαλέξεων τῆς «Κρητικῆς Ἑστίας» (Στράβωνος 12, Παγκράτι), σέ γενική συνέλευση μέ θέματα: α) Ἀπολογισμός προσωρινοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, β) προκήρυξη ἐκλογῶν καί ἀνακήρυξη ὑποψηφίων, γ) ἐγγραφή μελῶν, καί δ) δραστηριοποίηση καί ὀργάνωση τοῦ σωματείου.

Δημοκρατική Πορεία

▶ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπό τή σελ. 4

ὑπηρεσία, ὄχι τῶν προνομιούχων μειοψηφιῶν, ἀλλά τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

8 ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ: Ἡ πραγμάτωση τῶν στόχων τοῦ Φ.Κ. γιά μιά δημοκρατική Παιδεία μέσα σέ μιά ἐλεύθερη κοινωνία, εἶναι ἀδύνατη χωρίς τή δική σας ἐνεργό συμμετοχή. Γι' αὐτό καλοῦμε ὅλους τούς φοιτητές πού συμφωνοῦν μέ τίς παραπάνω θέσεις νά ὀργανωθοῦν στή «Δημοκρατική Πορεία» γιά ν' ἀγωνιστοῦμε ὅλοι μαζί γιά μιά **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ**, στήν ὑπηρεσία τοῦ γενικώτερου ἀγώνα γιά

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ καί ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ, γιά τόν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

ΒΟΥΛΗ

Ἐρωτήσεις καί Ἐπερωτήσεις

- Ὁ βουλευτής τῆς **ΕΚΝΔ** κ. Φιλ. Μαῦρος κατέθεσε γιά τούς ὑπουργούς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καί Ἐργασίας ἐρώτηση γιά τούς ἀσφαλισμένους τοῦ ΙΚΑ ἤ ἄλλων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι συνεπείᾳ ἀτυχήματος ἤ ἀπό ἄλλους λόγους ἔχουν καταστεῖ μερικῶς ἀνίκανοι γιά ἐργασία καί παίρνουν μειωμένη σύνταξη.

«Τό ὕψος τῆς συντάξεως ἐξαρτᾶται ἀπό τόν βαθμόν ἀναπηρίας ἤ ἀνικανότητος πρός ἐργασίαν ἑκάστου ἠσφαλισμένου. Ὁ λόγος χορηγήσεως μειωμένης συντάξεως εἰς τάς περιπτώσεις αὐτάς εἶναι προφανής. Οἱ μερικῶς ἀνίκανοι δύνανται ἀπασχολούμενοι εἰς ἐλαφροτέρας ἐργασίας νά συμπληρώνουν τήν σύνταξίν των καί νά ἐξοικονομοῦν τά πρός τό ζῆν. Ὅταν ὅμως οὗτοι ὑπερβοῦν τό 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας δέν δύνανται πλέον νά ἐργάζωνται, παραμένουν μέ τήν μειωμένην σύνταξιν, ἡ ὁποία δέν δύναται νά καλύψη τάς ἀνάγκας των. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, εἰς τάς δυσμάς τοῦ βίου των, ἀντιμετωπίζουν τόν ἐκ πείνης θάνατον, διότι δέν ἠμποροῦν νά ζήσουν μέ τάς 1.000 ἤ 2.000 δραχμάς πού λαμβάνουν. Οἱ περισσότεροι ὑφίστανται τρομεράν δοκιμασίαν μέ τό νά ζητοῦν τήν βοήθειαν τῶν τέκνων των ἤ ἄλλων συγγενῶν. Δημιουργεῖται οὕτω εἰς αὐτούς τό ἄγχος ὅτι ἀποτελοῦν βάρος τοῦ οἰκογενειακοῦ των περιβάλλοντος.

Εἶναι καθῆκον τῆς Πολιτείας νά χορηγήση εἰς τούς ὑπερβάντας τό 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας, πλήρη σύνταξιν, ἀνεξαρτήτως τοῦ λόγου διά τόν ὁποῖον λαμβάνουν μειωμένην.

Εἶναι στοιχειώδης ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους ἔναντι τῶν ἀπομάχων τῆς ἐργασίας ὑπερηλίκων πολιτῶν, νά τούς ἐξασφαλίση τά στοιχειώδη μέσα συντηρήσεως.

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Ὑπουργοί νά πληροφορήσουν τήν Βουλήν ποῖα μέτρα προτίθενται νά λάβουν».

- Οἱ βουλευτές τῆς **ΕΚΝΔ** κ.κ. Πρωτοπαπᾶς, Παπαστράτης, Φιλιππίδης, Βιντζᾶρης καί Ἰορδανίδης, μέ ἐπερώτησή τους πρός τόν ὑπουργόν Ἀπασχολήσεως, ζητοῦν τήν κατάθεση σχετικοῦ νομοσχεδίου μέ τό ὁποῖο θά χορηγεῖται 15% τιμητικό ἐπίδομα ἐπί τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων πολεμιστῶν τῶν Νόμων 761, 1836, 2657 καί τῶν συνταξιούχων, ἐπί τῶν συντάξεών τους. Τό ἐπίδομα αὐτό λαμβάνει μόνο μιά κατηγορία πολεμιστῶν τοῦ Ἀλβανικοῦ Πολέμου καί τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

- Μέ ἐρώτησή τους πρός τόν ὑπουργό Οἰκονομικῶν, οἱ βουλευτές τῆς **ΕΚΝΔ** κ.κ. Πρωτοπαπᾶς, Ἀλαβάνος καί ἡ Κα Β. Τσουδεροῦ ζητοῦν νά κατατεθῆ νομοσχέδιο μέ τό ὁποῖο νά τροποποιηθῆ ἡ Μ36)1956 ἐγκύκλιος, πού τοποθετεῖ τά βιοτεχνικά κεραμικά στήν κατηγορία τῶν πολυτελῶν προϊόντων. Αὐτό ἀποτελεῖ σημαντικό ἐμπόδιο γιά τήν ἐπιβίωση τῶν βιοτεχνῶν τοῦ κλάδου.

- Οἱ Βουλευτές τῆς **ΕΚΝΔ** κ.κ. Παπαθεμελῆς, Λασκαρίδης καί Πρωτοπαπᾶς ἐρωτοῦν τόν ὑπουργό Ἀπασχολήσεως, γιατί συνεχίζεται ἀκόμα ὁ διωγμός κάθε προσπαθείας συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεως ἀπό ἐπιχειρήσεις καί δέν κατατίθεται προστατευτικό διάταγμα, πού νά ἐπικυρώνη τίς διεθνεῖς συμβάσεις 135 καί 143, μέ τίς ὁποῖες διαφυλάσσεται ἡ ἐλευθερία κινήσεως τῶν συνδικαλιζομένων στίς ἐπιχειρήσεις.

- Ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ ὑπουργοῦ Προεδρίας κ. Γ. Ράλλη γιά τίς πρόσφατες δηλώσεις του περί βασιλείας, ἐξαπέλυσε μέ ἐρώτησή του, ὁ βουλευτής τῆς **ΕΚΝΔ** κ. Κ. Κονιωτάκης.

Συγκεκριμένα τονίζει ὅτι:

«Ὑπό ποίαν ἔννοιαν μιά ἐθνική καταστροφή, θά εἶχε ὡς ἐνδεχομένην συνέπειαν τήν ἐπάνοδον τοῦ βασιλέως; Αἱ ἐθνικαί ζημίαι πού ἔχουμε μέχρι τοῦδε ὑποστῆ καί οἱ κίνδυνοι πού ἀντιμετωπίζουμε γιά τό μέλλον, ὀφείλονται κατά κύριον λόγον, εἰς τάς συνεχεῖς ὑπό τοῦ τέως βασιλέως, καταστρατηγήσεις τοῦ τότε ἰσχύοντος Συντάγματος».

- Οἱ βουλευτές τῆς **ΕΚΝΔ** κ.κ. Ντεντιδάκης, Πεντάρης καί Ἀγγελούσης ἐρωτοῦν τούς κ.κ. ὑπουργούς Προεδρίας, Ἐσωτερικῶν καί Δημοσίας Τάξεως ἄν ἡ κυβέρνηση προτίθεται νά διαλευκάνη καί νά ἐνημερώση γιά τίς καταγγελίες τοῦ Διεθνοῦς Τύπου, ὅτι οἱ Γ. Παπαδόπουλος, Σ. Κωνσταντόπουλος, Πήτερ Καρομπλᾶς καί Θωμᾶς Καραμπεσίνης εἶναι ἔμμισθοι πράκτορες ξένης δυνάμεως.

- Συνολικά 24 βουλευτές τῆς **ΕΚΝΔ** κατέθεσαν ἐπερώτηση στή Βουλή γιά τό θέμα τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ναυπηγείων Καραγεώργη στήν περιοχή τῆς Πύλου.

Στήν ἐπερώτηση τονίζεται ὅτι ὅταν κατ' ἀρχή ἀνηγγέλθη, τόν Φεβρουάριο 1975, ἡ πρόθεση τῆς κυβερνήσεως νά ἀποδεχθῆ τίς προτάσεις τοῦ οἴκου Καραγεώργη, οἱ ὀργανώσεις προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή τῆς «Εὐρώπα Νόστρα» καί ὁ Τύπος, ἐπεσήμαναν τούς κινδύνους πού ἀπειλοῦν τήν ἱστορική καί μέ μεγάλες τουριστικές δυνατότητες περιοχή τῆς Πύλου, ἀπό τήν δημιουργία αὐτῶν τῶν ἐγκαταστάσεων.

ΑΝ ΑΝΗΚΕΤΕ ΣΤΟ ΧΩΡΟ
τῆς
«ΕΝΩΣΗΣ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ»
ΕΧΕΤΕ ΧΡΕΟΣ
ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΕΤΕ
ΣΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ
“ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΑΛΜΟΥ„

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Τοῦ καθηγητῆ Γ. ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗ, Βουλευτῆ τῆς ΕΚΝΔ

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ διάλογος πάνω στό θέμα, άν είναι επιθυμητή ή ένταξή μας στήν Ευρωπαϊκή Κοινότητα, κινείται μέχρι τώρα στήν επιφάνεια. Από τήν μιά μεριά, τήν κυβερνητική, ή ένταξή μας υποστηρίζεται μέ τίς γενικές καί αόρατες σκέψεις ότι μ' αυτήν θά «εξασφαλίσουμε τήν οικονομική καί κοινωνική μας ανάπτυξη» καί θά «κατοχυρώσουμε αποτελεσματικά τήν εθνική μας ανεξαρτησία». Μιά συγκεκριμένη καί θεμελιωμένη αιτιολόγηση αυτών τών σκέψεων μάταια περιμένει ή κοινή γνώμη. Ή κυβερνητική παράταξη πιστή στήν νοοτροπία της, αρκείται σέ αφορισμούς. Από τήν άλλη μεριά, ή ένταξη μας αυτή αποκρούεται μέ πάθος καί χαρακτηρίζεται μέ έντονο δογματισμό περίπου σάν εθνική καταστροφή. Γιατί «θ' ανοίξη τό δρόμο στά πολυεθνικά μονοπωλιακά συγκροτήματα πού θά εισβάλουν, θά ιδιοποιηθούν τούς πλουτοπαραγωγικούς μας πόρους καί θά καθορίζουν τίς μεγάλες εθνικές μας επιλογές».

Τόσο όμως ή αφοριστική υποστήριξη, όσο καί ή δογματική απόκρουση τής εντάξεώς μας στήν ΕΚ δέν αποτελούν πολιτική τοποθέτηση απέναντι σ' ένα τόσο θεμελιακό πρόβλημα, πού από ετούτη ή εκείνη τή λύση του θά προσδιορισθή τό μέλλον τού Λαού μας γιά πολλές γενιές. Γιατί καί οί δύο αυτές στάσεις προσβάλουν σέ τελευταία ανάλυση τό αναφαίρετο δικαίωμα τού Λαού γιά υπεύθυνη ενημέρωση από τήν πολιτική ηγεσία.

Έτσι έχει αρχίσει νά επικρατεί στήν πλατειά κοινή γνώμη μιά έντονη αμηχανία γιά τό επιθυμητό αυτής τής εντάξεως. Καί τό φαινόμενο τούτο, είναι διπλά επικίνδυνο. Από τήν μιά μεριά αντιστρατεύεται τό ουσιαστικό περιεχόμενο τής δημοκρατικής διαδικασίας, βάζοντας στή θέση τής επιβεβλημένης πολιτικής αναλύσεως τήν συνθηματολογία, πού πολιτικά αποπροσανατολίζει. Από τήν άλλη πηγαίνει νά στηρίξη τήν απόφαση γιά τήν ένταξη στήν ΕΚ πάνω στήν σαθρή βάση μιάς άκριτης, απολιτικής στάσεως, πού σάν τέτοια εξυπηρετεί τελικά τά συμφέροντα τού κατεστημένου.

Μετά τήν επτάχρονη τυραννία, είναι καθήκον τής πολιτικής ηγεσίας νά εγκαταλείψη πολλές, προδικτατορικές μεθοδολογίες καί νά στηρίξη τίς πολιτικές της θέσεις πάνω στην υπεύθυνη πολιτική ανάλυση. Ειδικά ή μέθοδος αυτή είναι ακόμα περισσότερο επιβεβλημένη γιά τίς πολιτικές δυνάμεις τού δημοκρατικού σοσιαλισμού, πού αγωνίζονται γιά τήν προστασία καί ικανοποίηση τών συμφερόντων τών εργαζομένων ανθρώπων καί μ' αυτή τήν έννοια τού Λαού στήν πιό ατόφια μορφή του. Γιατί μέ τήν μοίρα ενός Λαού δέν επιτρέπονται τά πολιτικά παιχνίδια. Στήν χάραξη μάλιστα τής πορείας τού χιλιοβασανισμένου Λαού μας μέ τήν άφταστη πολιτική αξιοσύνη, επιβάλλεται ή μεγαλύτερη πολιτική υπευθυνότητα καί ό πιό φωτισμένος ρεαλισμός.

Ή εξέταση τού θέματος τής εντάξεώς μας στήν Ε.Κ. από αυτή τή σκοπιά καί μέ αυτή τή μέθοδο ξεκινά αναγκαστικά από μιά διάγνωση τής σημερινής πραγματικότητας τής Ε.Κ. Καί ή πραγματικότητα αυτή δέν εμφανίζεται από τήν μεριά τών μακροχρονίων λαϊκών συμφερόντων καθόλου ρόδινη. Ή Ε.Κ. στή σημερινή της μορφή έχει σχεδόν αποκλειστικά τόν χαρακτήρα μιάς οικονομικής συνεργασίας πού εξυπηρετεί κυρίως τίς επιδιώξεις τού οικονομικού κατεστημένου. Στήν περσινή μάλιστα κρίση πετρελαίου τά μεγάλα οικονομικά συμφέροντα στίς διάφορες δυτικοευρωπαϊκές χώρες εξουδετέρωσαν σέ τέτοιο βαθμό τήν λήψη κοινοτικών αποφάσεων, ώστε υπεύθυνα νά παρατηρήται ότι μιά δεύτερη παρόμοια κρίση θά είναι διαλυτική γιά τήν Ε.Κ. Ή θανάσιμη — όπως τήν χαρακτήρισαν — αυτή αδυναμία δέν οφείλεται σέ δευτερεύοντες παράγοντες, αλλά είναι αποτέλεσμα τού γεγονότος ότι ή Ε.Κ. λειτουργεί πολύ έντονα μέ τούς κανόνες τής καπιταλιστικής οικονομίας. Έτσι έγινε δυνατή καί ή διείσδυση στήν ευρωπαϊκή οικονομία τών πολυεθνικών εταιρειών, πού τό κέντρο λήψεως τών τελικών αποφάσεως βρίσκεται στίς Η.Π.Α. Σήμερα τό 28% περίπου τής μεγάλης ευρωπαϊκής βιομηχανίας ελέγχεται από τίς εταιρείες αυτές. Μέ τά δεδομένα αυτά μπορούμε νά διαπιστώσουμε ότι ή ευρωπαϊκή οικονομία δέν έχει μέν ακόμα καταληφθή από τίς αμερικανικές στήν πραγματικότητα πολυεθνικές εταιρείες, πού αποτελούν τόν σύγχρονο μεγάλο κίνδυνο γιά τήν ανθρώπινη κοινωνία, αλλά ότι ή εισβολή έχει ήδη αρχίσει καί ότι έχουν δημιουργηθή επικίνδυνα προγεφυρώματα. Έτσι ή Ε.Κ. όχι μόνον είναι ακόμα μακρυά από τήν πραγματοποίηση τού οράματος τής «κοινότητος τών Λαών», αλλά τρέφει στούς κόλπους της στοιχεία πού απειλούν νά τής αποκόψουν οριστικά τό δρόμο πού οδηγεί στήν πραγματοποίηση αυτού τού οράματος. Ή σημερινή εικόνα τής Ε.Κ. κάθε άλλο συνεπώς παρά ελκυστική είναι. Στατικά κοιταγμένη είναι ένας χώρος απειλούμενος καί γι' αυτό επικίνδυνος.

Όμως ή πραγματικότητα αυτή έχει βαθειά συνειδητοποιηθή από τίς προοδευτικές, κοινωνικές καί πολιτικές δυνάμεις τής Ευρώπης. Ό αγώνας γιά τήν χάραξη τής κοίτης τών ευρωπαϊκών εξελίξεων πρός εκείνη τήν κατεύθυνση πού θά επιτρέψη τήν απόκρουση τής καπιταλιστικής επιβουλής καί θά οδηγή σταδιακά στή διαμόρφωση μιάς «Ευρώπης τών Λαών» έχει ήδη αρχίσει. Ή μάχη δίνεται σήμερα από δύο κυρίως κατευθύνσεις. Πρώτον γιά τήν πολιτικοποίηση τής Κοινότητος, γιά τή διαμόρφωση δηλαδή υπερκρατικών πολιτικών οργάνων λήψεως αποφάσεων καί κυρίως τήν συγκρότηση ευρωπαϊκού κοινοβουλίου μέ αποφασιστικές καί όχι απλώς συμβουλευτικές αρμοδιότητες. Δεύτερον γιά τήν σύμπηξη κοινού πολιτικού μετώπου τών δυνάμεων τού δημοκρατικού σοσιαλισμού, πού θά διεξάγη συντονισμένα σέ ευρωπαϊκό επίπεδο τόν αγώνα γιά τήν λήψη όλων εκείνων τών οικονομικών καί κοινωνικών μέτρων πού θά αποκρούουν τόν καπιταλιστικό κίνδυνο καί θά οδηγούν στόν σοσιαλιστικό κοινωνικό μετασχηματισμό. Σίγουρα θά χρειαστή πολύς αγώνας καί αρκετός χρόνος γιά νά σημειωθούν τά πρώτα πρακτικά επιτεύγματα αυτών τών προσπαθειών. Όμως ή μάχη πού έχει αρχίσει δέν επιτρέπει απλώς, αλλά επιβάλλει νά εξετάσουμε τήν Ευρώπη όχι μόνο στατικά, θεωρώντας δηλαδή τήν σημερινή της μορφή σάν αμετακίνητη, αλλά δυναμικά, στήν αγωνιστική δηλαδή δυνατότητά της καί στούς διαλεκτικούς συνειρμούς δυνάμεων πού έχει μέσα της. Ή παραγνώριση τής δυναμικής πλευράς είναι ακριβώς τό πρώτο συλλογιστικό λάθος, πού πάνω του στηρίζεται ή δογματική άρνηση τής εντάξεώς μας στήν Ε.Κ.

Στό σημείο αυτό πρέπει όμως νά διαπιστωθή καί κάτι άλλο. Ή δυτική Ευρώπη είναι διεθνώς ό μόνος χώρος, πού μέσα του μπορεί νά διεξαχθή στό πλαίσιο μιάς βιομηχανικής κοινωνίας ό αγώνας γιά τόν σοσιαλιστικό μετασχηματισμό μέ βάση τίς δημοκρατικές διαδικασίες. Γιά τήν θεμελιακή δηλαδή λύση τών κοινωνικών προβλημάτων όπως εμφανίζονται στίς βιομηχανικά υπεραναπτυγμένες κοινωνίες μέ βάση πάντα τή πολυκομματική δημοκρατία. Γιατί μόνο στή δυτική Ευρώπη υπάρχουν τρείς βασικοί παράγοντες, πού είναι αναγκαίοι γιά τήν διεξαγωγή αυτού τού αγώνα, δηλαδή οικονομική καί τεχνολογική υπερανάπτυξη, θεσμοί πολυκομματικής δημοκρατίας σέ λειτουργία καί πλατειά οργανωμένες πολιτικές καί κοινωνικές δυνάμεις, σοσιαλιστικά συνειδητοποιημένες. Έτσι αυτό πού μπορεί αγωνιστικά νά συντελή στή δυτική Ευρώπη έχει όχι μόνο ιστορική μοναδικότητα αλλά καί πανανθρώπινη κρισιμότητα. Μονάχα εδώ, σ' αυτό τό χώρο, είναι δυνατό νά βρεθή καί νά ακολουθηθή ό αγωνιστικός δρόμος γιά νά βγή ή ανθρωπότητα από τήν θανάσιμη κρίση, πού δημιούργησε όχι μόνο γιά τό μέλλον τής ελευθερίας της, αλλά καί γι' αυτή τήν επιβίωσή της, ή καπιταλιστική οικονομική υπερεξέλιξη, δηλαδή ό μονοπωλιακός καπιταλισμός μέ ορμητήριο τίς ΗΠΑ.

Κοιταγμένη από αυτή τήν δυναμική σκοπιά ή δυτική Ευρώπη εμφανίζεται σάν συναρπαστικός αγωνιστικός χώρος, γιατί οί κοινωνικές καί πολιτικές εξελίξεις μέσα σ' αυτόν μπορούν νά έχουν αποτελέσματα αποφασιστικά γιά τό μέλλον τού ανθρώπου, μιά καί μπορούν νά δώσουν λύση στό καταστατικό σύγχρονο πρόβλημα πού αφορά στή σημερινή κρίση τής ανθρώπινης πολυδιάστατης ελευθερίας στό πλαίσιο τής βιομηχανικής υπεραναπτύξεως.

Αυτή είναι σέ πολύ βασικές γραμμές ή εικόνα τής σημερινής δυτικής Ευρώπης μέ τίς βαρειές αδυναμίες της, τούς κινδύνους πού τήν απειλούν, αλλά καί μέ τίς διαλεκτικές δυνατότητες καί τίς μεγάλες προοπτικές της. Μέ αυτή τήν πραγματικότητα μπροστά στά μάτια μας πρέπει νά δώσουμε απάντηση στό ερώτημα, άν είναι σωστό ή όχι ή χώρα μας νά ζητά νά ενταχθή στήν Ε.Κ. Ερευνώντας τό θέμα απροκατάληπτα καί μέ σκληρό άλλα φωτισμένο ρεαλισμό διαπιστώνουμε ότι ή απάντηση βρίσκεται στήν πολιτική εκτίμηση τής σημασίας πού εμφανίζει από τήν σκοπιά τού δημοκρατικού σοσιαλισμού ή σύνθεση τών πλεονεκτημάτων καί μειονεκτημάτων πού συνεπάγεται γιά τόν Λαό μας ή ένταξή μας στήν Ε.Κ.

Τά βασικά πλεονεκτήματα μπορούν νά συνοψιστούν στά εξής:

Πρώτον ή ένταξή μας στήν Ε.Κ. θά αποτελέση ενίσχυση τών προσπαθειών μας γιά τήν κατάκτηση καί διαφύλαξη τής εθνικής μας ανεξαρτησίας απέναντι στόν παράγοντα εκείνο πού κατά κύριο λόγο τήν επιβουλεύεται, δηλαδή απέναντι στήν αμερικανική κυβερνητική πολιτική. Συνακόλουθα ή ένταξή μας στήν Ε.Κ. θά αποτελέση καί μιά πρόσθετη εγγύηση γιά τή Δημοκρατία μας. Γιατί ή τραγική εμπειρία τής μεταπολεμικής μελανής πολιτικής μας ιστορίας έκανε φανερό καί τό πιό πολιτικά κοντόφθαλμο ότι λαϊκή κυριαρχία καί εθνική ανεξαρτησία είναι αξεχώριστα συνδεδεμένες καί ότι έτσι ό αμερικανικός δρόμος γιά τήν κατάλυση τής ανεξαρτησίας μας περνά αναγκαία από τή νόθευση καί τελικά ποδοπάτηση τής λαϊκής μας κυριαρχίας. Μέ τήν ένταξή μας όμως στήν Ε.Κ. ή αμερικανική επιβουλή αποβαρρύνεται σέ σοβαρό βαθμό, γιατί κάθε κατάλυση τής Ελληνικής συνταγματικής τάξεως θά σημαίνη έστω καί μερικά κατάλυση τής ευρωπαϊκής νομιμότητας, μέ πολλαπλασιασμό κατά γεωμετρική πρόοδο τών σχετικών διεθνών επιπλοκών. Μέ αυτή τήν έννοια ή χώρα μας παύει μέ τήν ένταξή της στήν Ε.Κ. νά είναι από πλευράς διεθνών συνειρμών «αμπέλι ξέφραγο» γιά τήν αμερικανική επιβουλή. Τό πλεονέκτημα αυτό έχει βέβαια σήμερα μιά ιδιαίτερη βαρύτητα, μιά καί κανείς δέν μπορεί νά είναι τόσο αφελής καί νά νομίζη ότι ή αμερικανική πολιτική έπαψε νά επιβουλεύεται τίς ελευθερίες καί τήν εθνική μας ανεξαρτησία καί ότι δέχεται αμαχητί τήν μεταπολίτευση πού κατέλυσε τή δουλική στά συμφέροντά της χουντική δικτατορία.

Δεύτερον ή ένταξή μας στήν Ε.Κ. θά ενισχύση τίς βάσεις τής οικονομίας μας, πού στηρίζεται κατά κύριο λόγο στίς ευρωπαϊκές ανταλλακτικές μας σχέσεις καί θά κάνη τή λειτουργία της ορθολογικώτερη μέ ευνοϊκά αποτελέσματα γιά τή σχετική έστω σταθερότητα καί τό ύψος τού βιοτικού επιπέδου τού λαού μας.

Τρίτον τέλος θά βελτιώση τή θέση τών εργαζομένων, εξασφαλίζοντάς τους ευρύτερα καί ουσιαστικώτερα κοινωνικά δικαιώματα, μιά καί θά τούς δοθή τυπικά αμέσως, ουσιαστικά σταδιακά κοινωνική προστασία ανάλογη μέ αυτή πού προσφέρεται στόν Ευρωπαίο εργαζόμενο. Έτσι θά ενισχυθούν καί οί Έλληνες εργαζόμενοι στήν Ευρώπη, γιατί θά απαλλαγούν από τό άγχος τής ανασφάλειας.

Απέναντι σ' αυτά τά πλεονεκτήματα προβάλλει σάν σοβαρό μειονέκτημα ή οριστική παραδοχή — πού σημαίνει ή ένταξή μας στήν Ε.Κ. — ότι ή χώρα μας ανήκει στό διεθνή εκείνο χώρο πού λειτουργεί σήμερα μέ βάση τούς κανόνες τής καπιταλιστικής οικονομίας, καί ή αποδοχή όλων τών κινδύνων πού συνεπάγεται τό γεγονός αυτό.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο επόμενο

Ματιές στὴν τωρινὴ κατάσταση τοῦ Ἐργατικοῦ μας Κινήματος

Τοῦ Σ. ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗ,

Βουλευτῆ τῆς ΕΚΝΔ

Ό ελλαδικός συνδικαλισμός είναι από καιρό ό μεγάλος ασθενής μας. Όσο επομένως αποκρούουμε τήν απριλιανή του παραμόρφωση, άλλο τόσο δέν έχουμε λόγο νά νοσταλγούμε καί νά προβάλλουμε γιά μίμηση τήν προδικτατορική του κατάσταση.

Ολόκληρη ή ώς τώρα πορεία τού εργατικού μας κινήματος σημαδεύεται έντονα από τήν πατερναλιστική του εξουσία από εχθρικές πρός αυτό δυνάμεις.

Ό εργοδότης, ό χωροφύλακας, ό νομάρχης καί τό κόμμα άσκησαν σωρευτικά ή χωριστά ό καθένας, μ' ένα συσχετισμό πού ποίκιλλε κατά περιόδους καί περιπτώσεις μόνιμα καθήκοντα αυστηρού επιτρόπου στήν εξέλιξή του.

Καλυμμένος από μια νομιμοφάνεια πρίν τό '67, κατώρθωνε νά εξαπατά τίς διεθνείς συνδιασκέψεις καί πότε μέ τήν κατασκευή σωματείων - φαντασμάτων, πότε μέ τή διαγραφή επικίνδυνων στά σχέδια τού διευθυντηρίου αντιπάλων, συνηθέστατα μέ τήν επισειόμενη κομμουνιστοφοβία ή ανάλογα κομμουνιστοφαγία, νά επιζή.

Ή επιστροφή σ' ένα τέτοιο αποκρουστικό συνδικαλιστικό ανθρωποείδωλο είναι πράξη δειλίας καί δέν τιμά τή μεταχουντική Ελλάδα.

Έχουμε επίγνωση τών δυσχερειών εγγενών καί εξωγενών. Όμως ή Πολιτεία μπορούσε καί ώφειλε νάχε ανοίξει τό δρόμο γιά τήν κάθαρση τής κορυφής καί τή μαζικοποίηση τής βάσης τού κινήματος. Αναφορικά μέ τήν κάθαρση τόν Σεπτέμβριο πάρθηκε ένα ημίμετρο (ν.δ. 42)74) ή αντικατάσταση τών διοικήσεων στίς ενώσεις. Δόθηκε εξουσιοδότηση (καί φυσικά υπόσχεση) γιά τήν μέσα σέ τακτό χρόνο κατάργηση τών διοικήσεων στά σωματεία βάσης. Ενώ τέλειωνε άπρακτη ή προθεσμία οί υπεύθυνοι εγκατέλειψαν καθ' οδόν τίς διακηρυγμένες θέσεις τους καί εισηγήθηκαν τόν Φεβρουάριο τό νόμο 6) 75. Κλασσικό δείγμα ατολμίας μέ τή θεσμοθέτηση απρόσφορων διαδικασιών.

Ή υπεσχημένη αντικατάσταση τών συμβουλίων στίς πρωτοβάθμιες οργανώσεις μετομορφώνεται περιέργως σέ διατήρηση, διαιώνιση τής ανωμαλίας μέ τήν αναγκαστική παράταση τής θητείας τους. Κάποιες ερμαφρόδιτες εφορευτικές επιτροπές δέν διορίζονται, ούτε εκείνες στήν ώρα τους καί ζητούνται από τή Βουλή νέες προθεσμίες μέ επιχειρήματα τουλάχιστον αστεία.

Στό μεταξύ οί αναγκαίοι συνεργοί τής τυραννίας ζούν καί βασιλεύουν καί τά συνδικάτα αλωνίζουν (ύποπτες απεργίες, άφιμοι παλληκαρισμοί κλπ.).

Σημαία ευκαιρίας ή φωτογραφία τού αρχηγού τής πλειοψηφίας εναντίον τού οποίου ώς χτές ασχημονούσαν καί τώρα δηλώνουν αιώνια... πίστη! Καί ό χορός (αυτός πού απεργάζεται τήν καταστροφή τών ελπίδων τού ελλαδικού συνδικαλισμού) καλά κρατεί, ;.

Τά χάλια τής κορυφής αντανακλούν έντονα στή βάση.

Ή βάση μαστίζεται από έλλειψη μαζικοποίησης. Καί είναι φυσικό. Αυτοί πού ανέκαθεν εξουσίαζαν τό κίνημα έτρεμαν τήν άνοδό του, τή διεύρυνσή του, τήν απόκτηση συνδικαλιστικής συνείδησης από τόν εργαζόμενο λαό.

Τούτη τή στιγμή ή δυσπιστία είναι εύλογα πρός τό μέρος τής Πολιτείας. Πράξεις καί παραλείψεις της απoτελμάτωσαν τό όλο θέμα. Άν πράγματι τό Υπουργείο επιθυμεί ειλικρινά ένα υγιές καί ωργανωμένο εργατικό κίνημα, χρωστά αποκηρύσσοντας τά σφάλματα τού πρόσφατου παρελθόντος, νά προχωρήση δίχως καμμιάν αναβολή στίς διαδικασίες πού θά επιτρέψουν τό συντομώτερο ελεύθερες καί τίμιες εκλογές στά συνδικάτα. Αυτές θ' ανοίξουν τό δρόμο. Οί αυριανές δημοκρατικές διοικήσεις φορτώνονται τήν ευθύνη νά ενώσουν τή κατακερματισμένη βάση' νά τήν πλαταίνουν μέ στόχο κανένας εργαζόμενος έξω από τό συνδικάτο' νά απομονώσουν τούς εχθρούς τής εργατικής τάξης.

Όσοι από κληρονομιά κακών έξεων επιμένουν νά κηδεμονεύουν τό κίνημα, γι' αυτούς τό λόγο έχουν οί κυρώσεις τού νόμου καί ή ανυποχώρητη θέληση τών εργαζομένων...

Ἡ Μαύρη Βίβλος

▶ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 3

φώτιση του κόσμου. Εμείς πρώτοι πρέπει νά πεισθούμε γιά τήν ανάγκη τής απ' αρχής ανοικοδόμησης. Χρειάζονται οραματισμοί πού θά υλοποιηθούν από εμάς τούς ίδιους.

2. Οί νέοι οργανισμοί, πού πληροφορούμεθα πώς θά δημιουργηθούν, μέ αρμοδιότητες σέ θέματα πολεοδομίας καί στέγης, πρέπει νά έχουν σάν στόχο αυτές τίς νέες θαρραλέες λύσεις. Τά χέρια τών υπευθύνων πρέπει νά λυθούν, από τούς ξεπερασμένους νόμους.

3. Άμεσα νά δεσμευθούν, νά εκκενωθούν ή νά απαλλοτριωθούν, αναλόγως τών περιπτώσεων, εκτάσεις, πού ήδη υπάρχουν σέ κατοικημένες περιοχές, π.χ. Ιππόδρομοι, Σκοπευτήριο Καλλιθέας, Άλσος Συγγρού, Υμηττός, Πεντέλη, Χαϊδάρι, κτήματα Ο.Δ.Ι.Σ.Υ., στρατώνες.

4. Άμεση εφαρμογή εκσυγχρονισμένων νόμων πού νά προστατεύουν τήν σωματική καί ψυχική υγεία μας. Υπεύθυνοι γιά τήν αυστηρή εφαρμογή, οί υπάλληλοι. Βαρειές τιμωρίες γιά όσους δέν κάνουν τό καθήκον τους.

5. Νά μήν επιτραπεί ανέγερση νέας βιομηχανίας, σέ απόσταση λιγώτερη τών 35 χιλ. από τήν κατοικημένη περιοχή.

6. Άμεση επιβολή τού νόμου γιά βιολογικό καθαρισμό τών λυμμάτων απ' όλες τίς βιομηχανίες.

Οί γενναίες λύσεις, χρειάζονται από όλους αλλαγή νοοτροπίας. Από μάς τούς πολίτες τής καταδικασμένης πόλης, εξαρτάται ή υιοθέτησή τους. Γιά νά επιζήσουμε χρειάζεται νά παραδεχτούμε νέες, άγνωστες σέ πολλούς λύσεις. Καί πάνω απ' όλα, όσοι πιστεύουν, ότι πραγματοποιούν «κέρδος» νά συνειδητοποιήσουν, ότι επιτυγχάνεται όχι μόνο σέ βάρος τών συμπολιτών τους, αλλά καί αυτών τών ιδίων.

ΒΙΡΓ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

ΑΝΑΧΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

▶ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελ. 3

μαθέτου καί νά περιέλθη εις τόσην ισχνότητα τό περιεχόμενον αυτής ώστε νά μήν αναγνωρίζεται παρά από τήν επιγραφήν ή οποία παρά πάσαν εσωτερικήν αλλοίωσιν καί παρά πάντα μαρασμόν νά εξακολουθή νά είναι αναρτημένη εις τάς προσόψεις τών Δημαρχείων διά νά ειδοποιή τούς πολίτας ότι «εδώ στεγάζεται ή Τοπική Αυτοδιοίκησις ή ή σκιά αυτής».

Καί εγώ σάν ένας εκπρόσωπος τής σκιάς αυτής υποστηρίζω πάνω στό σοβαρό αυτό ζήτημα ότι πρέπει νά μπή μιά βασική αρχή πού ή κεντρική εξουσία πρέπει νά περιορισθή εις αρμοδιότητες πού ανάγονται στά γενικά θέματα καί νά αφήση τούς Ο.Τ.Α. ελευθέρους νά επιλύουν τίς τοπικές υποθέσεις χωρίς επεμβάσεις, συστάσεις καί παρεμβατισμούς. Οί Κρατικοί λειτουργοί πού ασκούν εποπτείαν θά πρέπει νά σέβωνται τήν υπόσταση τής Τοπικής Αυτοδιοικήσεως καί μάλιστα τούς εκπροσώπους της πού προέρχονται από τή Λαϊκή θέληση.

Επαναλαμβάνω ότι ή αναγέννηση καί ή εδραίωση τής Τοπικής Αυτοδιοικήσεως αποτελεί σήμερα Εθνική ανάγκη. Τό Κράτος χωρίς ουσιαστική αυτοδιοίκηση είναι αδύνατο νά νοηθή καί λειτουργήση. Ακριβώς γι' αυτό τό λόγο σήμερα τό πρόβλημα τής αυτοδιοικήσεως επιβάλλεται νά αντιμετωπισθή σάν Εθνικό θέμα οργανώσεως τής Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝ. ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ

Οἱ θέσεις τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

● Ἕνα χρόνο μετά τήν πτώση τῆς δικτατορίας, καί τό θέμα Παιδεία εἶναι ἕνα ἀπό τά πλέον καυτά θέματα τοῦ τόπου μας. Φυσικό, βέβαια, αὐτό, σέ μιά χώρα πού ἔταξε —ἔτσι τουλάχιστον πιστεύουμε, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίον— σκοπό της νά ἑδραιώση τή δημοκρατία. Καί ὅπως εἶναι γνωστό, Δημοκρατία χωρίς Παιδεία δέν μπορεῖ νά ὑπάρξη. Ἡ Παιδεία εἶναι ἐκείνη πού ἀποτελεῖ τό ὑπόβαθρο γιά νά στεριώση ἡ Δημοκρατία. Ὑπό τό πρίσμα, λοιπόν αὐτό, δημοσιεύουμε τίς θέσεις τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Παπανδρέου πάνω στό θέμα τῆς Ἀνώτατης Παιδείας, καί ἔχουμε τή γνώμη πώς κανένας, ποτέ, πού ἀσχολήθηκε, ἀσχολεῖται καί θά ἀσχοληθῆ μέ τήν Παιδεία, δέν πρέπει νά ἀγνοῆ τίς θέσεις αὐτές.

1. Ἀπό τά Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἱδρύματα τό Ἔθνος ἀναμένει νά μορφώσουν ὄχι μόνον τόν αὐριανόν ἐπιστήμονα μέ τό φωτισμένον πνεῦμα, ἀλλά καί τόν πολίτην τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος θά ἐπωμισθῆ τάς εὐθύνας τῆς ἡγεσίας τῆς Χώρας. Ἑπομένως, ὄχι μόνον τόν νοῦν τῶν φοιτητῶν πρέπει νά καλλιεργήσουν, ἀλλά καί τό ἦθος των.

2. Οἱ χρόνοι μας ἔχουν ηὐξημένας ἀπαιτήσεις ἀπό τόν ἐπιστήμονα. Δέν ἀρκοῦν πλέον αἱ συνήθεις ἀποσκευαί. Ἡ ἐπιστήμη δέν εἶναι ὅ,τι συνήθως νομίζεται: πλῆθος γνώσεων ἀνωτέρου ἐπιπέδου. Εἶναι κατά κύριον λόγον μέθοδος πρός διερεύνησιν τοῦ (φυσικοῦ καί κοινωνικοῦ) κόσμου, πνευματική προοπτική, ἀνθρώπινον ὕφος. Πρέπει λοιπόν ἡ ἐκπαιδευτική ἐργασία εἰς τά πανεπιστημιακά μας Ἱδρύματα νά ἀποβλέπη ὄχι ἁπλῶς εἰς τόν ἐφοδιασμόν τῆς μνήμης μέ ἑτοίμους γνώσεις, ἀλλά κυρίως εἰς τόν ἐξοπλισμόν τοῦ πνεύματος μέ μεθόδους, διά τῶν ὁποίων κατακτᾶται καί ἐλέγχεται ἡ γνῶσις. Δέν μᾶς χρειάζεται ὁ κατάφορτος ἀπό δάνειον μάθησιν, ἀλλά ὁ δημιουργικός καί αὐτοδύναμος ἐπιστήμων.

3. Θά πρέπει ἐπιπροσθέτως νά εἶναι καί ἐνσυνείδητος πολίτης τῆς Δημοκρατίας. Νά γνωρίζη καί νά τιμᾶ τό μέγα ἀγαθόν καί τῆς ἐθνικῆς καί τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας. Νά εἶναι ὑπερήφανος διά τό δημοκρατικόν πολίτευμα τῆς χώρας του. Καί ἀποφασισμένος νά τό ὑπερασπίση ἀπό πεποίθησιν ὅτι αὐτό καί μόνον ἠμπορεῖ νά ἐξασφαλίση τήν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους καί τήν πρόοδον, τήν πνευματικήν καί ὑλικήν, τῆς ἀνθρωπότητος.

4. Τό εὐγενέστερον προϊόν αὐτῆς τῆς χώρας ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ὁ ἄνθρωπος. Ἡ Ἑλλάς μέ αὐτό τό προϊόν ἐδοξάσθη καί ἐπέζησε. Καί τώρα πρός τήν παραγωγήν αὐτοῦ τοῦ προϊόντος ὀφείλει νά στρέψη ὅλην τήν προσοχήν καί τάς φροντίδας της. Καί ἐπειδή ἡ Παιδεία δύναται νά μᾶς τό δώση, πρός τήν Παιδείαν θά προσφέρη ἡ Κυβέρνησις ὅλην τήν στοργήν καί ὅλα τά μέσα διά νά ἐπιτύχη τούς σκοπούς της. Τοῦτο εἶναι τό νόημα τῆς δωρεάν Παιδείας καί τῆς ἄνευ σχεδόν περιορισμοῦ ἐπιχορηγήσεως ὑπό τοῦ Κράτους τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν των. Ποτέ ἕως τώρα δέν ἀντεπροσωπεύθη ἡ Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσις μέ τόσον ὑψηλά κονδύλια πιστώσεων εἰς τόν Κρατικόν Προϋπολογισμόν ὅσον σήμερον.

5. Ἡ Ἑλλάς, διά νά ἀποκτήση ἀνταγωνιστικήν, ἑπομένως βιώσιμον, οἰκονομίαν καί διά νά ἀντιμετωπίση ἐπιτυχῶς τούς ἄλλους λαούς εἰς τόν πνευματικόν στίβον, ἔχει ἀνάγκην μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ καί καλυτέρας ποιότητος ἐπιστημόνων. Διά νά τούς μορφώσωμεν, πρέπει ὄχι μόνον νά ἐπεκτείνωμεν τά ἤδη ὑπάρχοντα Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά μας Ἱδρύματα, ὄχι μόνον νά ἱδρύσωμεν νέας Πανεπιστημιακάς Μονάδας, ἀλλά καί νά ἀναμορφώσωμεν ἐκ βάθρων τήν ἐκπαιδευτικήν ἐργασίαν εἰς τάς Ἀνωτάτας Σχολάς. Νά ἐμφυσήσωμεν νέον πνεῦμα, νά χαράξωμεν νέας κατευθύνσεις εἰς τήν λειτουργίαν των.

6. Τό πρόγραμμα σπουδῶν εἶναι ἀπόλυτος καί ἐπείγουσα ἀνάγκη νά τό ἀνακαινίσωμεν. Ἡ μέθοδος διδασκαλίας καί ἀσκήσεων εἶναι ἐλαττωματική. Πρέπει νά τήν συγχρονίσωμεν καί νά τήν τελειοποιήσωμεν. Ὁ φρονηματισμός καί ἡ «ζωή» τῶν φοιτητῶν εἶναι σχεδόν ἀνύπαρκτος. Πρέπει νά τῆς δώσωμεν εἰς αὐτούς ζωντανά πρόπάντων νά συνδέσωμεν ψυχικῶς τούς φοιτητάς μέ τούς διδασκάλους των. Νά δώσωμεν εἰς αὐτούς ζωντανά πρότυπα ἐπιστημονικῆς σκέψεως καί ζωῆς, διά νά παραδειγματισθοῦν καί νά τά ἀκολουθήσουν. Σήμερον οἱ φοιτηταί μας, κατά κανόνα ἁπλῶς «ἀκούουν» τούς καθηγητάς των εἰς μεγάλα ἀκροατήρια, δέν τούς «ζοῦν» εἰς τά ἐργαστήρια, τάς βιβλιοθήκας, τούς τόπους τῆς ἐρεύνης. Καί αὐτό εἶναι ζημία ἀνυπολόγιστος διά τήν ἐπιστημονικήν κατάρτισιν καί τήν ἠθικήν ἀγωγήν των. Πῶς θά τούς φέρωμεν κοντά τόν ἕνα εἰς τόν ἄλλον διά νά γίνη ἡ πνευματική μετάγγισις — ἰδού τό πρόβλημα, τό ὁποῖον ἔχουν νά λύσουν οἱ πανεπιστημιακοί μας διδάσκαλοι.

7. Βαθεῖαι καί γενναῖαι μεταβολαί πρέπει νά γίνουν εἰς τό πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καί εἰς τό σύστημα τῶν ἐξετάσεων. Σήμερον ὁ πολύτιμος χρόνος τοῦ φοιτητοῦ ἀναλίσκεται εἰς παρακολούθησιν πλήθους ἀκροαματικῶν μαθημάτων ἀπό πρωΐας μέχρι νυκτός. Δέν μένουν εἰς αὐτόν ὧραι καί δυνάμεις διά μελέτην καί περισυλλογήν, ἤ δι' ἀναστροφήν μετά τῶν συναδέλφων του καί διά τήν ἀπαραίτητον εἰς τήν ἡλικίαν του ψυχαγωγίαν. Ἐξ ἄλλου, φοιτηταί καί καθηγηταί καταπονοῦνται δι' ὅλου τοῦ ἔτους εἰς ἐξετάσεις ἐπαναλαμβανομένας καί οὐδέποτε περατουμένας, εἰς τάς ὁποίας συνήθως ἐλέγχεται ὄχι ἡ δημιουργική φαντασία καί κρίσις, ἀλλά ἡ ἱκανότης τῆς μνήμης νά σηκώνη φορτία δυσβάστακτα. Ἔχει κανείς τήν ἐντύπωσιν ὅτι εἰς τήν ἐποχήν τῆς ἐξειδικεύσεως καί τῆς ἐμβαθύνσεως ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν νά ἐπιμένωμεν εἰς τόν ἀβαθῆ ἐγκυκλοπαιδισμόν, ὁ ὁποῖος δυνατόν νά προμηθεύη γνώσεις, ἀλλά ὄχι γνῶσιν οὐσιαστικήν καί ἐνεργόν. Καί εἰς τό τέλος νεκρώνει τό πνεῦμα, ἀντί νά τό διατηρῆ ἄγρυπνον καί ἀκμαῖον.

8. Ἁπλοποίησις λοιπόν καί συμπύκνωσις τοῦ προγράμματος, συγκέντρωσις καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς ὀλίγα καί οὐσιώδη μαθήματα, διαχωρισμός κύκλων σπουδῶν, κατά τρόπον ὥστε ἐν ἀρχῇ νά γίνωνται τά μαθήματα τῆς ὑποδομῆς καί τῆς θεμελιώσεως καί ἔπειτα νά ἀκολουθοῦν τά μαθήματα τῆς εἰδικεύσεως κατά κλάδους. Ἐπίσης, συντόμευσις τοῦ χρόνου τῆς ἀκροαματικῆς διδασκαλίας καί ἐπιμήκυνσις τοῦ χρόνου τῶν φροντιστηριακῶν καί ἐργαστηριακῶν ἀσκήσεων. Καί πρό πάντων νέος τρόπος ἐξετάσεων, χωρίς διευκολύνσεις καί εὐνοίας, ἀλλά καί χωρίς ἄσκοπον καταπόνησιν καί ψυχικούς τραυματισμούς κατά μικροτέρας ἴσως περιόδους καί μέ πνεῦμα λελογισμένης αὐστηρότητος, εἶναι τά μεγάλα αἰτήματα τῆς στιγμῆς, τά ὁποῖα πρέπει τό συντομώτερον νά ἀντιμετωπίση ἕνας νέος Κανονισμός τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν.

9. Ἡ μεγάλη μας καινοτομία θά εἶναι νά δώσωμεν εἰς τό πρῶτον ἔτος σπουδῶν ὅλων τῶν πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου Ἱδρυμάτων, ἀνεξαρτήτως εἴδους σχολῆς, χαρακτῆρα ἀνθρωπιστικόν. Ὅλοι ἀδιακρίτως οἱ φοιτηταί τοῦ πρώτου ἔτους εἴτε χημείαν ἔρχονται νά σπουδάσουν, εἴτε ἰατρικήν, νομικά ἤ πολιτικάς ἐπιστήμας, ἀρχιτεκτονικήν ἤ ἠλεκτρολογία, θά ὑποχρεωθοῦν νά ἀκούσουν, παραλλήλως πρός τά εἰδικά, καί τρία γενικά καί θεμελιώδη μαθήματα, εἰς τά ὁποῖα καί θά ἐξετάζωνται: Ἑλληνικά Γράμματα (ἀρχαίαν, μεσαιωνικήν καί νέαν Γραμματείαν), Εἰσαγωγήν εἰς τήν Φιλοσοφίαν καί Ἀρχάς τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτεύματος. Δι' αὐτοῦ θά διευρυνθῆ ὁ διανοητικός ὁρίζων, θά φωτισθῆ τό πνεῦμα καί θά ἑδραιωθῆ τό φρόνημά των. Θά ὁλοκληρωθῆ ἡ ἐγκύκλιος παιδεία των καί θά προπαρασκευασθοῦν νά προσπελάσουν τήν ἐπιστήμην, τήν ὁποίαν καθείς ἐπέλεξε, μέ περισσοτέραν ἐπίγνωσιν καί μέ αἴσθημα ηὐξημένης εὐθύνης.

10. Ὑποχρέωσίς μας εἶναι νά δώσωμεν εἰς τάς Ἀνωτάτας Σχολάς τά μέσα νά ἐκπαιδεύσουν τόν ηὐξημένον ἀριθμόν φοιτητῶν. Καί πρό πάντων νά δώσωμεν εἰς αὐτά τό ἀνάλογον διδακτικόν καί βοηθητικόν προσωπικόν. Θά τό πράξωμεν εὐχαρίστως. Εἶναι ὅμως ἀπαίτησις τῆς κοινῆς γνώμης τά Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά μας Ἱδρύματα, κατά τήν πλήρωσιν τῶν νέων ἑδρῶν, νά ἐξασφαλίσουν τήν ἐπιλογήν τῶν ἀρίστων. Δέν ἐπιτρέπεται νά ἀνέρχωνται εἰς τόν ἀκαδημαϊκόν θῶκον καί νά ἀναλαμβάνουν τήν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων ἐπιστημόνων μας παρά μόνον οἱ παγκοίνου ἀναγνωρίσεως καί κορυφαῖοι Ἕλληνες ἐπιστήμονες, οἱ διαπρέποντες εἰς τό ἐσωτερικόν ἤ εἰς τό ἐξωτερικόν. Διότι καί εἰς πλεῖστα Πανεπιστήμια τῆς ἀλλοδαπῆς ἔχουν σήμερον διακριθῆ Ἕλληνες ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νά ἐπιστρέψουν εἰς τήν πατρίδα των καί νά τήν ὑπηρετήσουν. Δίκαιον καί ἐθνικῶς συμφέρον εἶναι νά εὕρουν ἀνοικτόν τόν δρόμον πρός τάς πανεπιστημιακάς μας ἕδρας. Μέ τό ἴδιον πνεῦμα πρέπει νά γίνεται καί τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ ἡ ἐπιλογή. Εἰς τό κεφάλαιον τοῦτο θά δοθῆ ἰδιαιτέρα προσοχή. Εἶναι ἐπιτακτική ἀνάγκη νά ἀποκτήσωμεν πλούσιον φυτώριον νέων ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι θά διαδεχθοῦν αὔριον τούς καθηγητάς των. Καί πολλοί πρέπει νά ὀνομάζωνται (βοηθοί, ἐπιμεληταί, διδάσκαλοι, ὑφηγηταί, ἔκτακτοι ἤ ἐπικουρικοί καθηγηταί) καί ἐπαρκῶς νά ἀμείβωνται, διά νά ἐπιδίδωνται ἀπερίσπαστοι εἰς τό ἐρευνητικόν καί διδακτικόν ἔργον των.

Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν

30 Ἰανουαρίου 1965

Ἡ ΕΚΝΔ φορέας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ

▶ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπό τή σελ. 1

εἴτε δημιούργημα τῆς μεγάλης Φιλελεύθερης παρατάξεως, εἴτε ἔχει τίς ρίζες του σ' αὐτή.

Καί πρῶτα-πρῶτα, αὐτή ἡ νεώτερη Ἑλλάδα. Ὕστερα ὅλες οἱ πολιτικές καί κοινωνικές μεταρρυθμίσεις τῆς δεκαετίας 1910—20. Ὅλοι οἱ πρωτογενεῖς θεσμοί τῆς Δημοκρατίας: οἱ συνεταιρισμοί, τά Σωματεῖα, οἱ ὀργανισμοί τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὁ συνδικαλισμός» εἶναι ἐπιτεύγματα τῆς μεγάλης παρατάξεως, ἀπό τήν ὁποίαν προερχόμεθα. Ἡ ἀπαλλοτρίωση τῶν τσιφλικιῶν καί ἡ ἀποκατάσταση τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, εἶναι ἀπό τά μεγάλα κοινωνικά της ἐπιτεύγματα, γιατί μέ αὐτά ἔθεσε τέρμα στή δουλοπαροικία τῆς ὑπαίθρου καί ἔκαμε τούς ἀγρότες ἐλεύθερους καλλιεργητές τῆς γῆς.

Ποῦ πᾶμε

Ἡ σημερινή μας κατεύθυνση εἶναι ὁ δημοκρατικός σοσιαλισμός. Εἶναι ἡ συνέχεια τῆς μεγάλης μας φιλελεύθερας καί προοδευτικῆς παρατάξεως. Ἄν ζοῦσε ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, θά ἦταν σήμερα ὁ πιό γνήσιος ἐκφραστής τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ, γιατί ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἰδεολογίας αὐτοῦ τό εἶχε ἤδη πραγματοποιήσει ὁ ἴδιος στήν περίοδο 1910—20.

Πῶς ἀντιλαμβανόμαστε τόν Δημοκρατικό Σοσιαλισμό

Εἶναι ἀνάγκη νά ξεκαθαρίσωμε τό θέμα αὐτό, γιατί ὁ ὅρος «σοσιαλισμός» εἶναι ἀπό τούς πιό παρεξηγημένους, ὅπως καί ὁ ὅρος «Δημοκρατία», ἀφοῦ καί φασιστικά καθεστῶτα ἰσχυρίζονται πώς εἶναι δημοκρατικά.

Ὁ δημοκρατικός σοσιαλισμός, ὅπως ἐμεῖς τόν ἀντιλαμβανόμαστε, θά εἶναι πρῶτα-πρῶτα ἑλληνικός, δηλαδή προσηρμοσμένος στίς δικές μας συνθῆκες. Δεύτερο θά εἶναι ἐξελικτικός καί τρίτο ἀδογμάτιστος.

Ὁ δημοκρατικός σοσιαλισμός, ὅπως ἐμεῖς τόν ἀντιλαμβανόμαστε, δέν θά εἶναι διακήρυξη ἀνεδαφικῶν μεταρρυθμίσεων, ἀλλά συγκεκριμένο πρόγραμμα μεταβολῶν, πού θά εἴμαστε σέ θέση νά τίς ἐφαρμόσωμε» ὅταν ἔλθωμε στήν ἐξουσία.

Θά προχωρήσωμε μέ εὐθύνη καί μέ σύνεση στίς ἐθνικοποιήσεις, ἐκεῖ ὅπου ἀπ' αὐτές θά προκύψη βελτίωση καί ὄχι χειροτέρευση τῆς παραγωγῆς. Εἶναι αὐτονόητο ὅτι κάθε φύσεως μονοπωλιακές ἐκμεταλλεύσεις εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τόν δημοκρατικό σοσιαλισμό καί ἐκεῖ ἡ ἐθνικοποίηση εἶναι ἀπαραίτητη.

Τό πρόγραμμά μας δίδει προτεραιότητα στήν καθολική ἐθνικοποίηση τῆς Παιδείας καί τῆς Ὑγείας, στή δίκαιη συμμετοχή τῶν πολιτῶν στό ἐθνικό εἰσόδημα, στήν ἐξασφάλιση ἴσων εὐκαιριῶν ἀναδείξεως γιά ὅλους, στή δημιουργία μέ λίγα λόγια ἑνός κοινωνικοῦ Κράτους, πού θά παραλαμβάνη τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν κυοφορία καί θά τόν παρακολουθῆ μέχρι τό τέλος.

Στό σύγχρονο Κράτος δέν ὑπάρχει πλέον ὁ ἡγετικός ρόλος, πού εἶχε ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία στό παρελθόν. Θά ὑπάρχη βεβαίως ἰδιωτική πρωτοβουλία, γιατί τό σύστημα στό ὁποῖο πιστεύομε, δέν εἶναι ἡ ἐθνικοποίηση τῆς οἰκονομίας, ἀλλά ἡ μικτή οἰκονομία, ὅπου παράλληλα μέ τίς ἐθνικοποιημένες ἐπιχειρήσεις θά δρᾶ ὁ ἰδιωτικός τομεύς τῆς οἰκονομίας.

Στό Κράτος ὅμως ἀνήκει ἡ εὐθύνη γιά τήν οἰκονομική ἀνάπτυξη, τήν πλήρη ἀπασχόληση καί τήν διανομή τοῦ εἰσοδήματος. Τό Κράτος καθορίζει πόσο μέρος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος θά πάη στήν κατανάλωση, πόσο στίς ἐπενδύσεις, πόσο στίς ἐξαγωγές καί πόσο στήν κοινωνική δαπάνη.

Ὑγεία — Παιδεία

Στόν τομέα τῆς Ὑγείας καί τῆς Παιδείας ἐπεξεργαζόμαστε ἕνα γενναῖο μακροπρόθεσμο πρόγραμμα μεγάλων κοινωνικῶν ἐπενδύσεων, πού θά κάμουν τά Νοσοκομεῖα καί τά Σχολεῖα ἱκανά νά προσφέρουν Παιδεία καί Ὑγεία, περίθαλψη ἀνωτέρα ἀπό ἐκείνη πού μπορεῖ νά βρῆ ὁ οἱοσδήποτε εὔπορος ἰδιώτης.

Στήν καπιταλιστική οἰκονομία τοῦ παρελθόντος ἕνα διανοητικά καθυστερημένο παιδί πού ἔτυχε νά γεννηθῆ σέ εὔπορο περιβάλλον εἶχε περισσότερες δυνατότητες κοινωνικῆς ἀναδείξεως καί προόδου ἀπό μιά ἰδιοφυΐα πού ἔτυχε νά γεννηθῆ σέ φτωχό περιβάλλον. Στό σύγχρονο Κράτος θά ἔχουν ὅλοι τά ἴδια δικαιώματα καί τίς ἴδιες εὐκαιρίες ἐκπαιδεύσεως καί σταδιοδρομίας.

Στή σημερινή ὀργάνωση τῆς ὑγείας, ὅπως εἶναι στή χώρα μας, στήν περίθαλψη τοῦ ΙΚΑ καταφεύγουν οἱ ἠσφαλισμένοι πού δέν ἔχουν τά μέσα νά προσφύγουν στήν ἰδιωτική ὑγειονομική περίθαλψη. Ὑπό τίς σημερινές συνθῆκες ὁ μεγάλος ἀριθμός τῶν ἠσφαλισμένων σέ συνδυασμό μέ τήν ἀριθμητική ἀνεπάρκεια τοῦ ὑγειονομικοῦ του προσωπικοῦ, εἶναι ἀδύνατον στό ΙΚΑ νά παράσχη ὑγειονομική περίθαλψη ὑψηλῆς στάθμης.

Ὀργάνωση

Κόμμα χωρίς ὀργάνωση εἶναι οὐσιαστικά σήμερα ἀνύπαρκτο. Ἡ ὀργάνωση εἶναι βασικό ὅπλο τῆς πολιτικῆς. Μιά μειοψηφία, πού ἐκφράζει τά 5% τοῦ Λαοῦ, μπορεῖ νά ἐπιβληθῆ στό 95%, ἄν εἶναι ὠργανωμένη. Ἡ ὀργάνωση τῆς βάσεως τῶν δημοκρατικῶν Κομμάτων εἶναι ἀπαραίτητη γιά τή στερέωση τῆς Δημοκρατίας.

Μέ τήν ὀργάνωση, πού προετοιμάζομε, θά εἴμαστε σέ θέση νά κινητοποιήσωμε ὅλες τίς ζωντανές δυνάμεις τῆς χώρας πού βρίσκονται μαζί μας καί πού θά εἶναι σέ συνεχῆ ἐπαγρύπνηση καί σέ ἐπαφή μέ τά κεντρικά ὄργανα τοῦ Κόμματος.

Γιά πολλές δεκαετηρίδες στά ἑλληνικά Κόμματα τό πᾶν ἦταν ὁ Ἀρχηγός. Αὐτός εἶχε τήν εὐθύνη γιά ὅλα. Σήμερο, κοντά στόν Ἀρχηγό, σημαντικό ὄργανο προβάλλει ἡ Κοινοβουλευτική Ὁμάς. Αὐτό δέν συμβιβάζεται οὔτε μέ τήν ἔννοια τῆς δημοκρατικῆς ὀργανώσεως τοῦ Κόμματος, οὔτε μέ τήν ἔννοια τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Ἡ πολιτικοποιημένη βάση πρέπει νά βρίσκεται σέ συνεχῆ κίνηση. Ὁ ρόλος τοῦ πολίτου δέν τελειώνει μέ τήν ψηφοφορία κάθε τέσσερα χρόνια. Ἡ ψῆφος γιά τήν ἐκλογή ἑνός βουλευτοῦ δέν εἶναι πληρεξούσιο πού δίδεται ἐν λευκῷ γιά τέσσερα ὁλόκληρα χρόνια, μετά τά ὁποῖα ὁ ἐκλογεύς θά κληθῆ νά ξαναψηφίση. Στήν ὀργάνωσή μας ὅλες οἱ τοπικές καί περιφερειακές κομματικές ὀργανώσεις θά ἔχουν τό δικαίωμα καί τήν ὑποχρέωση νά ἐκφράζωνται ἐπί ὅλων τῶν θεμάτων τῆς πολιτικῆς, τοπικῶν καί εὐρυτέρων. Θά βρίσκωνται σέ συνεχῆ ἐπαφή μέ τήν κεντρική ὀργάνωση, ἡ ὁποία θά ὀργανώση ἐκπαίδευση στελεχῶν. Εἰδικά σεμινάρια θά λειτουργοῦν στό Κέντρο» στά ὁποῖα θά ἐκπαιδεύωνται καί θά μετεκπαιδεύωνται συνεχῶς τά στελέχη τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἡ ὀργάνωση δέν εἶναι ἐξασθένιση τῆς Ἡγεσίας. Πολλοί νομίζουν πώς ἡ δημοκρατική ὀργάνωση τοῦ Κόμματος ἐξασθενίζει τήν ἱκανότητά του νά κυβερνήση τόν τόπο, γιατί μέ αὐτή μειώνεται ἡ δύναμη τῆς Ἡγεσίας. Τό ἀντίθετο ἀκριβῶς συμβαίνει. Ἡγεσία πού στηρίζει τή δύναμή της ὄχι μόνο στήν Κοινοβουλευτική Ὁμάδα, ἀλλά σ' ὅλη τήν δημοκρατικά ὠργανωμένη βάση τοῦ Κόμματος, εἶναι πολύ ἰσχυρότερη.

Ἡ δημοκρατική ὀργάνωση δέν σημαίνει πώς τό Κόμμα μεταβάλλεται σέ ἀπερίφρακτο χῶρο, ὅπου ἀσκεῖται ἀνεύθυνη δημοκοπία, ὅπου ὁ καθένας κάμνει ὅ,τι θέλει χωρίς νά δίνη λόγο σέ κανένα. Ἀντίθετα ἡ ὀργάνωση ἀνεβάζει τό ἐπίπεδο εὐθύνης τῆς ὅλης στελεχώσεως καί δομῆς τοῦ Κόμματος.

Ἡ δημοκρατική ὀργάνωση ἀναφέρεται στίς διαδικασίες τῆς λειτουργίας τοῦ Κόμματος, μέ τίς ὁποῖες προωθοῦνται τά προβλήματα πρός τό στάδιο τῶν ἀποφάσεων. Στό στάδιο αὐτό ἡ ἐλευθέρα ἔκφραση γνώμης εἶναι ἀπόλυτος. Ὅταν ὅμως ληφθῆ ἡ ἀπόφαση, ἡ πειθαρχία τῶν ὀργάνων καί τῶν στελεχῶν εἶναι ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη. Ὅποιος δέν ὑπακούει βρίσκεται αὐτομάτως ἔξω ἀπό τό Κόμμα.

Αὐτές εἶναι σέ πολύ γενικές γραμμές οἱ κατευθύνσεις τοῦ ἰδεολογικοῦ μας προσανατολισμοῦ καί τῆς προγραμματιζομένης ὀργανώσεως τοῦ Κόμματος.

Τό μανιφέστο, μέ τό ὁποῖο τό Κόμμα κατῆλθε στίς ἐκλογές τῆς 17ης Νοεμβρίου, περιέχει ὅλες τίς βάσεις τοῦ ἰδεολογικοῦ μας προσανατολισμοῦ. Εἶναι τό πρόγραμμα τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἑλληνικός, ἐξελικτικός, ἀδογμάτιστος καί ἀνθρωπιστικός.

Δέν ἐρχόμαστε γιά νά κατεδαφίσωμε. Ἐρχόμαστε γιά νά μεταμορφώσωμε. Ἐρχόμαστε γιά νά οἰκοδομήσωμε. Γιατί ἔτσι μόνο θά κατοχυρώσωμε τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία· τήν κοινωνική δικαιοσύνη καί τήν πρόοδο τοῦ λαοῦ μας.

Σέ λίγο θά ἀρχίσωμε τήν πορεία πρός τόν Λαό σέ πανελλήνιο κλίμακα γιά νά τόν διαφωτίσωμε, νά τόν ἐμπνεύσουμε καί νά τόν ἐμψυχώσουμε στούς μεγάλους ἀγῶνες πού βρίσκονται μπροστά μας. Στήν ἐξόρμηση αὐτή καλεῖσθε νά λάβετε ὅλοι μέρος καί ἰδιαίτερα ἡ νεότης, γιά τήν ὁποία ἐντελῶς εἰδική μέριμνα καί φροντίδα παρασκευάζεται μέσα στό πολιτικό μας πρόγραμμα πού σέ λίγο θά ἀνακοινωθῆ.

ΜΝΗΜΕΣ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ

«Θέλει, λέει, νά 'ναι λεύτερος·
Σκοτώστε τον!»

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ

ΔΥΟ έπέτειους —τρανά σημάδια στήν ιστορία του— μνημονεύει τούτες τίς μέρες ό 'Ελληνισμός. Τό όλοκαύτωμα τοῦ 'Αρκαδιοῦ καί τή σφαγή τοῦ Πολυτεχνείου.

ΚΑΜΜΙΑ προσπάθεια —γιά νά μή κρώξουν τά κοράκια— νά συγκριθοῦν ή ν' άλληλοαξιολογηθοῦν τά δυό γεγονότα.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, όπου γής, θά σταθοῦν σέ στάση σιγής· έστω καί νοερά γιά νά τίς τιμήσουν.

ΤΟ ΑΡΚΑΔΙ: Τό μεγάλο Μυστήριο, ή άνθρωποθυσία, γιά τήν Πίστη καί γιά τή Λευτεριά. Τό όλοκαύτωμα, πού στά 110 χρόνια πού πέρασαν άπό τή Μεγάλη Στιγμή του, δέν έχασε μήτε κόκο άπ' τή μεγαλωσύνη του, σάλπιγγα ήχηρή πού διαλαλεί σ' όλους τούς λαούς ότι ή δόξα κι ή τιμή τ' άνθρώπου είναι νά ζεί λεύτερος άλλά καί νά ξέρει νά πεθαίνει γιά τή λευτεριά του.

ΚΑΙ ΤΟ Πολυτεχνείο, ορόσημο στήν πρόσφατη ιστορία μας, τρανή άπόδειξη τοῦ βιώματος τῶν 'Ελλήνων νά ζοῦνε καί νά πεθαίνουν γιά τή Δημοκρατία. Ό Εξαγνισμός τής Νέας Γενιάς, λεβέντισσας όπως όλες, πού όρθωσε άοπλη τά στήθη της μπροστά στήν πάνοπλη βία τοῦ ντόπιου φασισμοῦ.

ΜΝΗΜΕΣ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ, άναβάπτισμα στήν κολυμπήθρα τής ιστορίας, όχι γιά νά μεθύσουμε άπό στείρα προγονοπληξία· άλλά γιά νά διδαχθοῦμε, πώς ή 'Ελευθερία καί ή Δημοκρατία δέν χαρίζονται άλλά κερδίζονται μ' άγῶνες. Κι άκόμα γιά νά μάθουν, όσοι έπιβουλεύονται τήν έλευθερία μας —ντόπιοι καί ξένοι— ότι οί Έλληνες, είναι έτοιμοι γιά νέα 'Αρκάδια καί νέα Πολυτεχνεία, τήν κάθε στιγμή τής ζήσης τους.

Χαιρετισμός τοῦ ΑΛΕΚΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ στό «Δημοκρατικό Παλμό»

«Μιά άκόμα άπόδειξη τής άστέρευτης διάθεσης προσφοράς πού διακρίνει τά στελέχη τοῦ χώρου μας είναι αύτή ή έκδοση. Είμαι βέβαιος πώς, μέ τήν συμπαράσταση όλων μας, θά γίνει έπαλξη άγώνων γιά τήν έδραίωση καί κοινωνικοποίηση τής Δημοκρατίας καί ταυτόχρονα φορέας ένός ύπεύθυνου προβληματισμοῦ.

ΑΛ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ
Γενικός Γραμματέας τής Ε.Δ.Η.Ν.
Βουλευτής 'Αθήνας»

Γ. ΜΑΥΡΟΣ: Η ΕΚΝΔ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΜΑΝΧΑ·Ι·Ν

ΜΕ ΠΑΓΙΟ ένδιαφέρον άποδεικνύεται ότι παρακολουθεί τίς έξελίξεις στήν 'Ελλάδα, τό κυβερνῶν Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα τής Δυτικής Γερμανίας.

ΤΟΥΤΟ άποδεικνύεται άπό τίς μέχρι τώρα έργασίες τοῦ συνεδρίου του. Τό Γερμανικό Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, πού συνδέθηκε ιδιαίτερα μέ τή χώρα μας κατά τή διάρκεια τής δικτατορίας, μέ τή θερμή ύποστήριξη πού πρόσφερε στούς Έλληνες δημοκράτες, θεωρεί ότι ή έδραίωση τής δημοκρατίας στήν 'Ελλάδα θά άποτελέση θετική συμβολή γιά τήν πραγματοποίηση τής 'Ηνωμένης Εύρώπης.

Οί άπόψεις αύτές έχουν τονισθή στά μέλη τής έλληνικής άντιπροσωπείας πού παρακολούθησαν τό συνέδριο. Τούς προσδιορίσθηκε έπίσης ότι ή γερμανική σοσιαλδημοκρατία θά συνεχίση τήν συμπαράστασή της στίς δημοκρατικές δυνάμεις τής 'Ελλάδος.

Πιστεύεται άκόμη, ότι ή ένταξη τής 'Ελλάδος στήν ΕΟΚ, πού ένθερμα ύποστηρίζει τό Σ.Δ.Κ. τής Γερμανίας, θά ένώση τήν περιφέρεια μέ τό κέντρο τής Εύρώπης καί θά άποτελέση τόν δημοκρατικό θώρακα τής 'Ελλάδος, πού θά συμβάλη στό νά άποφευχθοῦν μελλοντικοί κίνδυνοι.

'Υπογραμμίζεται ότι μέσα στήν Κοινή 'Αγορά τέσσερες χώρες, ή Βρεττανία, ή Γερμανία, ή Δανία καί ή 'Ολ... σοσιαλδημοκράτες πρωθυπουργούς καί τό γεγονός αύτό όδηγεί καί τήν έσωτερική πορεία τής κοινότητος καί τίς άλλες χώρες καί τήν 'Ελλάδα σέ δημοκρατικώτερες έξελίξεις. Οί δημοκρατικές δυνάμεις στίς χώρες αύτές θά διαδραματίσουν σημαντικότερο ρόλο έφ' όσον θά κατοχυρωθή σ' αύτές ή πολιτική όμαλότητα.

'Ελπίζεται ότι, τό 1978, όταν οί Έννέα χώρες θά άναδείξουν μέ ένιαίο ψήφο ῶν πολιτῶν τους τό Εύρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ή 'Ελλάδα θά μετάσχη στήν ψηφοφορία καί θά στείλη στό Στρασβοῦργο τούς άντιπροσώπους της σάν δέκατη χώρα τής ΕΟΚ.

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΜΑΥΡΟΥ

«Μετά τήν άποκατάσταση τής Δημοκρατίας στήν 'Ελλάδα πού κερδήθηκε μέ σκληρούς άγῶνες, τό Κόμμα μας, ή ΕΚΝΔ, άρχισε στηριζόμενη στήν πολιτική καί κοινωνική μας παράδοση καί στήν σημερινή έλληνική πραγματικότητα νά άξιοποιή γιά τό λαό μας τίς έμπειρίες τοῦ Εύρωπαϊκοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ» τόνισε στόν χαιρετισμό του πρός τό συνέδριο τοῦ Γερμανικοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόματος, ό άρχηγός τής ΕΚΝΔ κ. Γ. Μαῦρος.

Κι' άφοῦ εύχαρίστησε τό "Ες Πέ Ντέ" γιατί βοήθησε στόν άγῶνα τοῦ έλληνικοῦ λαοῦ κατά τής χούντας, είπε:

«Δημοκρατία, 'Ελευθερία καί άνθρώπινη άξιοπρέπεια δέν είναι πλέον έσωτερική ύπόθεση τῶν έπί μέρους χωρῶν. Είναι διεθνείς πολιτικές άξίες παγκοσμίου ένδιαφέροντος. "Οταν βασανίζεται ένας άνθρωπος όπουδήποτε στόν κόσμο, βασανιζόμαστε όλοι μας" γι' αύτό έπιθυμῶ άπό αύτήν τήν θέσιν νά σάς καλέσω νά σταθοῦμε άλληλέγγυοι πρός τούς 'Ισπανούς Πορτογάλους καί Χιλιανούς Δημοκράτες».
Καί συνέχισε:

«Στό έπίκεντρο τής διεθνοῦς ειρήνης βρίσκεται ή ιδέα τής δικαιοσύνης. 'Η διακήρυξη τοῦ 'Ελσίνκι περιέχει διεθνείς κανόνες συμπεριφορᾶς τούς όποίους όλοι έπικροτοῦμε. Πρώτη άρχή τής διακηρύξεως αύτής είναι έκείνη τής μή έπιθέσεως έναντίον μιᾶς άλλης χώρας. 'Η άρχή αύτή έν τούτοις παρεβιάσθη μέ τήν έπίθεση έναντίον τής Κύπρου.

'Η 'Ελλάς έπιθυμεί τήν άποκατάσταση τῶν καλυτέρων διεθνῶν σχέσεων μέ τήν Τουρκία. Γεωγραφία, ιστορία καί κοινά συμφέροντα, ούδεμίαν άλλην διαζευτικήν δυνατότητα παρέχουν στίς δύο χώρες μας, άπό τήν φιλίαν. 'Η 'Ελλάς είναι πρόθυμη νά πράξη ό,τι είναι άναγκαίο γιά τήν έπίτευξη τοῦ σκοποῦ αύτοῦ. Προϋπόθεση τούτου άποτελεί ή έφαρμογή τῶν άποφάσεων τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας καί τής Γενικής Συνελεύσεως τῶν 'Ηνωμένων Έθνῶν».

● Ό κ. Μαῦρος καί οί κ.κ. Γ. Α. Μαγκάκης, Δ. Τσάτσος είχαν — στό περιθώριο τοῦ Συνεδρίου — συνάντηση μέ τόν τ. Καγκελλάριο κ. Βίλλυ Μπράντ καί πήραν μέρος (μαζί μέ τά λοιπά μέλη τής 'Ελληνικής άντιπροσωπείας σέ δεξίωση πού έδωσε ό κ. Μπράντ πρός τιμή τῶν ξένων άντιπροσώπων. Μετείχαν έπίσης όλοι οί παρόντες άρχηγοί τῶν Εύρωπαϊκῶν Σοσιαλιστικῶν Κομμάτων, ό Καγκελλάριος Χέλμουτ Σμίτ, ό πρωθυπουργός τής Νορβηγίας Μπρατέλλι, ό Καγκελλάριος τής Αύστρίας Κράισκυ, ό πρωθυπουργός τής 'Ολλανδίας Βάν Οϋλ, κ.ά.

Τό Γερμανικό Σοσιαλιστικό κόμμα θά συμβάλει μέ θετικό τρόπο γιά νά έπιτευχθεί ούσιαστική πρόοδος στό Κυπριακό. Τοῦτο δήλωσε ύπεύθυνη πηγή τοῦ συνεδρίου τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος στό Μανχάιμ καί πρόσθεσε ότι γιά τούς Σοσιαλδημοκράτες βασική θέση γιά τή λύση τοῦ Κυπριακοῦ άποτελοῦν οί άποφάσεις τοῦ Ο.Η.Ε. καί ή προσπάθεια γιά έπανάληψη τῶν διαπραγματεύσεων μεταξύ τῶν δύο κοινοτήτων. Οί Γερμανοί Σοσιαλδημοκράτες άντιμετωπίζουν τήν περίπτωση νά βοηθήσουν μέ έπαφές πρός τήν τουρκική πλευρά.

Παράγων τοῦ κόμματος ύπεγράμμισε ότι τό κείμενο τοῦ χαιρετισμοῦ τοῦ κ. Μαύρου πού διανεμήθηκε στό συνέδριο τοποθετεί έπί άξιοπρόσεκτης βάσεως τό πρόβλημα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΝΔ

Σέ συνομιλία στρογγυλής τραπέζης πού έδωσαν γιά τήν έλληνική έκπομπή τοῦ Ντώϋτσε Βέλλε, μέλη τής 'Ελληνικής άντιπροσωπείας άναφέρθηκαν στίς έντυπώσεις τους, άπό τούς λόγους τοῦ κ. Μπράντ καί τοῦ Καγκελλαρίου Χέλμουτ Σμίτ καί προσδιόρισαν τίς άπόψεις τους μέ τίς προοπτικές σοσιαλδημοκρατικής κινήσεως καί κόμματος στήν 'Ελλάδα.

Μόνο ένα Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα μπορεί σήμερα νά έγγυηθή καί νά πραγματοποιήσει τήν κοινωνική πρόοδο, είπε ό κ. Γ. Μαγκάκης.

Ό κ. δημ. Τσάτσος άνέφερε ότι ή ίδεολογία τοῦ δημοκρατικοῦ Σοσιαλισμοῦ διασφαλίζει θετικότερα τή δημοκρατία. Έντύπωση δέ προκαλεί έδῶ στό συνέδριο ή παρουσία τῶν δημοσίων άρχῶν καί τῶν έν ένεργεία άξιωματικῶν, γεγονός πού ύπογραμμίζει τή συνεργασία τοῦ κράτους μέ τίς δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις.

Ό κ. Πρωτοπαπᾶς ύποστήριξε ότι τώρα ύπάρχουν εύνοϊκές προϋποθέσεις, άλλά βασικά πρέπει νά γίνει ή έσωτερική άλλαγή στήν Ε.Κ.Ν.Δ. πού θά άνοίξει τό δρόμο γιά τήν είσοδο καί άλλων δυνάμεων, τόσο άπό τό χῶρο τής 'Αριστερᾶς, όσο καί άπό τίς τάξεις τῶν δυσαρεστημένων τής κυβερνητικής παρατάξεως.

Ό κ. Τσάτσος είπε ότι ή παράταξη διαμορφώθηκε ήδη πρός τήν κατεύθυνση τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ, πού άποτελεί μοναδική λύση τοῦ 'Ελληνικοῦ πολιτικοῦ προβλήματος στό χῶρο τής άντιπολιτεύσεως.

Σέ διευκρινιστική έρώτηση, ποιές είναι αύτές οί πολιτικές δυνάμεις, ό κ. Τσάτσος άπάντησε ότι κατά τή γνώμη του ύπάρχουν τέτοιες δυνάμεις καί μέσα στό ΠΑΣΟΚ καί άκόμα στό Κ.Κ.Ε. (Έσωτ.) καί στήν Ε.Δ.Α.

Ό κ. Μαγκάκης άνέφερε τι ή ΕΚΝΔ δέν μπορεί νά μονοπωλήσει τίς ίδέες τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ. Τέτοιες ίδεολογικές πεποιθήσεις έκφράζονται καί ένυπάρχουν καί σέ άλλες πολιτικές πλευρές, ή ΕΚΝΔ διαθέτει όμως τόν μηχανισμό, πού θά μποροῦσε νά συγκεντρώσει τίς δυνάμεις αύτές, δεδομένου ότι έχει τίς προϋποθέσεις νά φτάσει στήν έξουσία.

Τέλος, ό κ. Χασαπίδης, έξέφρασε τή γνώμη ότι άπό τήν Κυριακή τέθηκαν μέ τό λόγο τής Θεσσαλονίκης οί βάσεις γιά τήν όργάνωση τής πορείας πρός τό δημοκρατικό Σοσιαλισμό καί ύποστήριξε ότι δέν χρειάζεται ή ίδρυση νέου κόμματος, άλλά ή διαμόρφωση τής ΕΚΝΔ θά έπιτρέψει σέ ύφιστάμενο ήδη πολιτικό όργανισμό νά καλύψει τό χῶρο τῶν δυνάμεων, πού πολιτικά έκφράζονται άπό τή Σοσιαλδημοκρατία.

Ό δημοκρατικός σοσιαλισμός είπαν οί τέσσεροι όμιλητές, διασφαλίζει τήν δημοκρατία καί ή ΕΚΝΔ μετεμορφώθη σέ κόμμα τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ μετά τήν όμιλία τοῦ άρχηγοῦ τοῦ κόμματος κ. Γ. Μαύρου στή Θεσσαλονίκη.

προσανατολισμοι

ΤΕΥΧΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ : Ἡ ΑΣΔΕΝ ἦταν τὸ ὁρμητήριο τῆς σφαγῆς τοῦ Πολυτεχνείου
ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ : Οἱ πονηροὶ καιροὶ καὶ ἡ κυβέρνηση
ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ : Νοσηρὰ κρούσματα ἐπιστροφῆς στὸ παρελθὸν
Γ.-Α. ΜΑΓΚΑΚΗ : Οἱ βαλκανικὲς σχέσεις
Β. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ : Χιλή, θῦμα φασισμοῦ
Α. ΔΥΟΓΕΝΗ : Πολυτεχνεῖο, ἡ Ἑλλάδα μὲ φοιτητικὴ ὄψη
ΧΡ. ΡΟΖΑΚΗ : Ἀνεξάρτητη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ
Τ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗ : Ὁ πολιτικὸς φορέας τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ
Τ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ : Ἰσπανία, λυκόφως τοῦ φασισμοῦ
Β. ΠΑΪΚΟΥ : Τὸ Φοιτητικὸ Κίνημα μπροστὰ σὲ καινούργιους δρόμους
Β. ΖΑΝΝΗ : Οἱ ἐργαζόμενοι διεκδικοῦν
Λ. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ : Μηχανισμοὶ ἀλλοτρίωσης
ΓΙΑΝ. ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΟΥ : Φθινοπωρινὲς διεργασίες σ' ὅλα τὰ πολιτικὰ μέτωπα
Καὶ ἀκόμα: Ἀδέσμευτος κι ἀντικειμενικὸς σχολιασμὸς ὅλων τῶν ἐσωτερικῶν πολιτικοκοινωνικῶν γεγονότων.